

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

10ΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΚΗΣ ΟΜΟΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 512

ΑΘΗΝΑΙ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1963

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΤΑΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

«Ω τριακόσιοι, σηκωθείτε και ζανάλθετε σ' ἐμᾶς
τὰ παιδιὰ Σας θελ' ἰδῆτε πόσο μοιάζουνε με Σᾶς».

Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

Ἡ Ἱστορία ὄλων τῶν αἰῶνων καὶ ὄλων τῶν Λαῶν τῆς Γῆς ἀτενίζει εὐλαβῶς τὸ φωτεινὸν θαῦμα τοῦ 1821. Ἡ 25ῃ Μαρτίου ἀνατέλλει, καὶ πάλιν, συμβολίζουσα τὴν ἀκατάβλητον ρώμην τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ τὸν ὑπέρτατον δυναμισμὸν τῆς Αἰωνίας Ἑλληνικῆς Φυλῆς.

Οἱ φλογεροί, ἥρωϊκοὶ καὶ ἡμίθειοι πρωταγωνιστοὶ τῆς μεγάλης Ἐποποιίας μας, καρποὶ μιᾶς τιτανικῆς δυναμικότητος, γεννήματα μιᾶς ἀκαταλύτου τάσεως πρὸς τὴν αἰωνίαν δημιουργικὴν ζωὴν, ἔδωσαν, μετὰ τὸ ἀσύλληπτον μεγαλουργημα τοῦ 1821, τὸ ζωντανώτερον δείγμα τῆς ἀγωνιστικῆς διαθέσεως καὶ τῶν ὑπερτάτων θυσιῶν τῆς Φυλῆς μας, μιᾶς Φυλῆς ὑπερφάνου καὶ μεγάλης, ἥτις ὑπῆρξε καὶ δικαιοματικῶς θέλει νὰ εἶναι ὁ φωτεινὸς κήρυξ τῶν ὑψηλῶν πεπωμένων τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπέδειξαν πόσα δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς Λαὸς μετὰ κοινὴν διάθεσιν, κοινὴν ψυχὴν καὶ κοινούς σκοπούς.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐνότης, δὲν ὑπάρχει ἥρωϊσμός.

Ἡ Νίκη εἶναι ἀποτέλεσμα κοινῆς θελήσεως, κοινῶν ἰδανικῶν, κοινοῦ Ἀγῶνος.

Ὅταν, τὴν 25ῃν Μαρτίου 1821, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ὕψωσεν ὑπὸ τὴν αἰθρίαν τῶν Ἑλληνικῶν οὐρανῶν, τὴν Σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως, οὐδὲν ἄλλο ἐξέφραζεν ἢ τὴν κοινὴν θέλησιν ὄλων τῶν ὑποδοῦλων Ἑλλήνων νὰ ἀγωνισθοῦν ἕνα κοινὸν Ἀγῶνα καὶ νὰ θυσιασθοῦν ὅλοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὄνειρων τοῦ Γένους.

Ἡ Ἐλευθερία ἐβλάστησε μέσα ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά. Ἡ Νίκη ἐξεπήδησε μέσα ἀπὸ ποταμούς αἱμάτων. Ἡ Ἀθανασία ἐπήγαγε μέσα ἀπὸ τοὺς ἥρωϊκώτερους καὶ ἱστορικῶς μεγαλοπρεπεστέρους θανάτους.

Ἡ Ἱστορία τοῦ μεγάλου Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος μας εἶναι ὁ θρόλος τῶν ἡμιθέων καὶ τῆς τιτανικῆς θελήσεως τοῦ Λαοῦ μας νὰ ζῆ ἐλεύθερος, ἵνα δημιουργῆ μεγάλα καὶ ὑψηλά ἔργα πολιτισμοῦ. Μαρτυρεῖ, ὅτι, ὅταν οἱ Λαοὶ ἐξορμοῦν διὰ κατακτήσεις, πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ψυχικὴν ἀκμὴν νὰ ὑποστοῦν θυσιάς ἀναλόγους πρὸς τὸ δράμα, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποιοῦ ἀγωνίζονται.

Εἰς τὸ μακρὸν διάστημα τῆς στυγνῆς Τουρκικῆς δουλείας, μόνῃ ἢ Ἑλληνικῇ Ἰδέᾳ ἐνέπνεε καὶ ἐνεδυνάμωνε πάντοτε. Μέσα εἰς τὰ «Κρυφὰ Σχολεῖα» καὶ τὰ ἐρημοκλήσια, εἰς σπηλαία καὶ κρησφύγετα θηρίων συνετελέσθη ἡ προετοιμασία τῶν ψυχῶν. Εἰς τὰ ἀπάτητα βουνά, τὰ ὁποῖα ἔλαμπον ἀκόμῃ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν ἥλιον, εἰς τοὺς βράχους καὶ τὰ φαράγγια, μετὰ τὸν ἀετοῦς μαζί, καὶ εἰς τὰ ἀφρισμένα κύματα, εἰς Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν, συνετελέσθη ἡ προπαρασκευὴ τῶν σωμάτων.

Καὶ ὑπεράνω ὄλων, εὐλογία καὶ καθοδήγησις, ὁ Σταυρός.

Βουβὸς ἀπὸ κατάπληξιν, συγκίνησιν καὶ θαυμασμὸν ἀπομένει ὁ μελετητῆς, ὅταν ἐρευνᾷ τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα καὶ δεδομένα, τὰ ὁποῖα εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ, τὸ τεράστιον ἀπελευθερωτικὸν κίνημα τοῦ 1821. Ἐπρόκειτο νὰ δράσῃ μέσα εἰς

μῖαν πνιγερὰν ἀτμόσφαιραν τῆς Εὐρώπης, εἰς αὐτὴν νὰ ἐπιβληθῆ καὶ αὐτὴν νὰ ὑψώσῃ εἰς ἀνθρωπινωτέρας σκέψεις.

Τὴν τρομερὰν Ἀυτοκρατορίαν, μετὰ τὴν ἀστεϊρευτὸν δεξιμένην ἀνθρώπων, μέσων καὶ πλοῦτου ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπίσῃ, εἰς πάλιν θανάσιμον, σῶμα πρὸς σῶμα, οἱ ἡμίθειοι πρόγονοί μας.

Ἐν καὶ μόνον μέσον διέθετον: Τὴν Ἑλληνικὴν Ψυχὴν.

Αὐτὴν τὴν ψυχὴν, ἡ ὁποία, ὅταν πλημμυρῆσῃ ἀπὸ τὸ θεῖον κρασί τῆς πίστεως, ὅταν γνωρίσῃ τὴν ἀγίαν μέθην τοῦ ἀληθινοῦ ἐνθουσιασμοῦ, δημιουργεῖ τὸ Θαῦμα: τὸ ἀκατόρθωτον κατορθωτόν. Ὁ Δαυὶδ νικᾷ τὸν Γολιάθ. Τὸ χρέος τῆς καρδίας τὸν τερατώδη ἀριθμόν. Τὸ πνεῦμα τὴν ὕλην.

Δὲν ὑπάρχει γηρασμένος πλάτανος, ποῦ νὰ μὴν ψιθυρίζῃ μῖαν θυσίαν, δὲν ὑπάρχει βράχος, ποῦ νὰ μὴν διηγῆται ἕνα ἥρωϊσμόν, δὲν ὑπάρχει πέτρα, ποῦ νὰ μὴν γνωρίζῃ νὰ μαρτυρήσῃ ἕνα κατόρθωμα.

Τὸ 1821 εἶναι ἀπὸ τὰ μεγάλα, τὰ ἀπροσμέτρητα θαύματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Εἰς τὴν ἐννοίαν, τὴν σὺλληψιν, τὴν πορείαν καὶ τὰς συνεπειὰς τοῦ ὑπῆρξεν ὁ ἐκπληκτικὸς καθολικὸς ἀγὼν ἐνὸς ὁλοκλήρου ἱστορικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὸ πνευματικὸν φῶς τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ αὐτόφωτος, πρωτοπόρος καὶ ὁδηγός, ἀπετέλεσε τὸ ὑψηλὸν κέντρον τῆς ἱστορικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπινου Γένους. Τὸ 1821 ὑπῆρξεν ἡ ἐπανάληψις τῶν ἱερῶν ἀγῶνων, οἱ ὁποῖοι συνεχίζονται καθ' ὄλον τὸν τρισχιλιετῆ Ἑθνικὸν βίον μας, διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν ἀξιῶν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ πάσης βαρβαρότητος. Εἰς τὴν Τροίαν καὶ τὰς Θερμοπύλας, τὴν Ἰσθμὸν καὶ τὸν Σπερχεῖον, τὸ Μεσολόγγι καὶ τὴν Ἀλαμάναν, τὸ Ἀρκαδί καὶ τὴν Κρέσσαν, τὴν Χειμάρραν καὶ τὸν Γράμμον ἀγωνιζόμεθα τὸν ἴδιον πανάρχαιον ἀγῶνα.

Ἡ 25ῃ Μαρτίου, σύμβολον τῶν θεῖκων καὶ μεγαλοπνῶων πράξεων, προήλθεν ἀπὸ τὴν ἀρχαιοτάτην πηγὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας. Ἀπὸ τὴν ἴδιαν ἱερὰν πηγὴν προήλθεν ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν, ἡ Κορητικὴ Ἐπανάστασις, ἡ ἐξόρμησις τοῦ 1912 — 13, ἡ Ἐποποιία τοῦ 1940, ὁ Κυπριακὸς ἀγὼν.

Μέσα μας ζῆ πάντοτε ἡ 25ῃ Μαρτίου 1821.

Ὁ πανηγυρικὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς ἑορτασμός τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείας μας εὐρίσκει τὰς καρδίας μας νὰ δονῶνται, μετὰ ὑπερρφάνειαν καὶ ἐνθουσιασμόν, ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὑψηλοὺς ἐκείνους πόθους, οἱ ὁποῖοι ἐδόνησαν τὰς χορδὰς τῆς φλογερᾶς Λύρας τοῦ Ρήγα, μετερσίωσαν τὸν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανόν, ὅταν ὕψωνε τὴν Σημαίαν τοῦ Λυτρωμοῦ εἰς τὴν Ἀγίαν Λαύραν, ἐνεδυνάμωσαν τὴν χεῖρα τοῦ Σαμουὴλ νὰ ἀνατινάξῃ τὸ Κιοῦγκι, ὠδήγησαν τὴν ψυχὴν τοῦ Καψάλη νὰ πυρπολήσῃ τὸ ἥρωϊκὸν Μεσολόγγι, ἐδημιούργησαν τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδίου.

Μέσα μας ζοῦν αἱ Θερμοπύλαι καὶ οἱ Μαραθῶνες, τὰ Δερβενάκια καὶ αἱ Κλεισοῦραι, τὰ Ἀργυρόκαστρα καὶ τὰ Μακεδονικὰ ὄχυρά, οἱ Γράμμοι καὶ τὰ Βίτσιαι! Μέσα μας ζῆ καὶ πάλλεται ὁλόκληρος ἡ Αἰωνία Ἑλλάς!

Εἰς τὸ πείσμα τῶν ἐρχομένων καὶ παρερχομένων αἰῶνων

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΙΘΕΥΣΙΝ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΚΟΤΖΙΟΥ, Διδ. του Ριζοβουνίου—Πρεβέζης

Τὸ κατωτέρω ἄρθρον μᾶς ἀπεστάλη πρὸ τῶν ἀγωνιστικῶν ἐκδηλώσεων. Τὸ περιεχόμενόν του ὁμοῦς ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον νὰ εἶναι ἐπικαιρὸν καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως.

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἱστορία τῆς «κρίθουσεως», ἣτις στηρίζεται εἰς τὴν Παυλοφειθεωρίαν τῶν ἐζητημένων ἀνανακλαστικῶν, ἐπαληθευμένη δὲ πειραματικῶς μὲ τὴν «εἰκονικὴν αἰτίαν», ἔγινε νόμος ψυχολογικῆς καὶ ἐφαρμόζεται εἰς πολλὰς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς. Ἀς τὴν ἐπαναλάβωμεν. Τὴν θεωροῦμε πολὺ ἐπικαιρὸν :

Ἐξωματικῶς τοῦ στρατοῦ μεταφέρων «μούλους» ἀπὸ ἓνα λιμάνι εἰς ἄλλο εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν, ὅταν οἱ «μούλοι» ἤρχισαν νὰ κτυποῦν ἀνήσυχτα τ' ἀμπάκια τοῦ πλοίου, διότι δὲν ἔλαβον τὴν τροφήν των τὴν συνηθισμένην ὄραν. Ὁ πλοίαρχος διαμαρτυρήθη, διότι τὸ πλοῖον ἐκλυθωνίζετο καὶ ὁ ἀξιώματικός ἐνθυμούμενος τὴν ὥς ἄνω θεωρίαν διέταξε τὸν σαλπικτήν τῆς συνοδείας νὰ κτυπήσῃ «κρίθουσι». Οἱ «μούλοι» εἰς τὸ ἀκουσμα τῆς κρίθουσεως ἐσήκωσαν τ' αὐτιά των, ἐσταμάτησαν τοὺς κτύπους καὶ ἀνέμενον τὴν κρίθην των. Κριθάρη δὲν ὄνηρχεν... ἀλλὰ μὲ τὸν ἐξωτερικὸν ἠρεθισμὸν — ἤχος γνωστὸς — ἐτέθησαν εἰς λειτουργίαν οἱ ἐσωτερικοὶ δέκται καὶ οἱ ἀνατολὰ πείνης, ἔθεσαν εἰς κίνησιν τὰ ἐζητημένα ἀνανακλαστικά καὶ οἱ «μούλοι» ἔφαγον ἀπὸ τὸ δικό τους, ἱκανοποίησαν τὸ αἰσθημα τῆς πείνης—ψευδαίσθησις—καὶ μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῆς εἰκονικῆς αἰτίσεως

τὸ πλοῖον ἐφθασεν εἰς τὸν προορισμὸν του μὲ τὸ φορτίον τῶν «μούλων» χωρὶς καμμίαν ἀβάρηαν.

Αὐτὸ γίνεται καὶ μὲ τοὺς διδασκάλους. Ὅσα φορὰς—καὶ, δυστυχῶς, εἶναι πολλὰι—ἐζητήσαμεν ἐτὸ κριθάρη, τὸ ὅποιον ἐκ καθήκοντος καὶ ἐξ ἀντικειμένου μᾶς ἀνήκει, μὲ τὴν μέθοδον τῆς κρίθουσεως προχωροῦμεν εἰς τὸν προορισμὸν μας ἀλτρουϊτικῶς τρώγοντας ἀπὸ τὴν σάρκα μας.

Αὐτὸ δὲν εἶναι τιμητικὸν διὰ τὸν Ἕλληνα ἐκπαιδευτικόν. Δὲν συγχοροῦμεθα διότι ἐδειξάμεν ἀγωνίαν αὐτοῦ τοῦ ἐπιστημονικοῦ νόμου. Τελευταίως ἐφαρμόζεται μὲ μαστρίαν. Ἐμεῖς ψυχολόγοι μᾶς ἐπαίξαν εἰς τὰ δάκτυλα οἱ «οἰκονομολόγοι» καὶ ἐφήρμοσαν τὴν μέθοδον ἐπάνω μας.

Ἐπαναπαυόμεθα εἰς τὰς ὑποσχέσεις, αἰτινες καλλιεργοῦνται ἐντέχνως, παγιδευόμεθα καὶ ἐπιδεικνύομεν ἀσύγγνωστον μακαριότητα μὲ τὴν εὐπιστίαν μας μετὰ τὴν εὐψυχίαν μας !

Ἡ ψυχολογία τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἐφηρμοσμένη κοινωνιολογία ἐδίδαξαν πολλά εἰς τοὺς ἐφαρμοστάς τῆς μεθόδου αὐτῆς—ἐνίστα ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς—, ἀλλὰ τὸ νὰ ἐφαρμόζεται εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ Ἑλληνικὸν κρηπίδωμα, καὶ νὰ τροφοδοτοῦν τὰς συνειδήσεις των μὲ ζωογόνους ἐλπίδας ἐνδὲς καλλιτέρου μέλλοντος συναχθῶς ἀναβαλλόμενον καὶ διαρκῶς διαψευδόμενον καὶ νὰ ἀνεχόμεθα τὸν ἐμπαιγμὸν εἶναι ἔγκληματικὸν καὶ ἐπισύρει τεραστίας εὐθύνας εἰς τοὺς προκαλοῦντας καὶ εἰς τοὺς ἀνεχομένους τοῦτον.

Προβάλλει ἐπιτακτικὰ τὸ καθήκον εἰς ὄλους μας νὰ σταθμίσωμεν τὰ γεγονότα καὶ νὰ μὴν ταλαντεύωμεθα ἐνώπιον τῶν δικαίων ἀποφασῶν μας, ἀφοῦ εἶναι πασιγνωστον, αὐταπόδεικτον, καὶ αἴτημα τοῦ πνεύματος τοῦ τόπου μας καὶ τοῦ καιροῦ μας : οἱ ἡ παιδεία πρέπει νὰ πάρῃ τὴν θέσιν, ἡ ὁποία τῆς ἀνήκει, εἰς τὸν χώρον τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς· καὶ θὰ τὴν πάρῃ, ὅταν παραλλήλως μὲ τὰ ληφθῆσόμενα ἄλλα μέτρα ἱκανοποιηθῇ ὁ στυλοβάτης καὶ φορεὺς τῶν ἀνθρωπίνων ἀξιών ἐκπαιδευτικῶς.

Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε τακτικῆς τῶν ὑπευθύνων ἔναντι τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου, πηγάζουν ὠρισμένα συμπεράσματα : 1) Ὅτι ἐμπαιζόμεθα. 2) Ὅτι ὅσα κατὰ καιροὺς λέγονται ὑπὲρ τοῦ διδασκάλου δὲν τὰ πιστεύουν. 3) Ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀποστολικοῦ ἔργου μας. 4) Ἀδιαφοροῦν ἂν τὸ φιλοτιμῶμας τρωθῇ ἀνεπανορθῶτως ἐκ τοῦ ὑφισταμένου καθεστῶτος ἀνισότητος μεταξὺ τῆς δημοσιὸυπαλληλικῆς οἰκογενείας. 5) Ἀδιαφοροῦν ἂν μαραινθῇ ὁ ζῆλος καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐκ τῆς συνεχῆς ἐνδείας, τῆς περιφρονήσεως καὶ τῆς ἔγκαταλείψεως. 6) Γνωρίζουν καλῶς ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς, ὡς λειτουργὸς, παρὰ ταῦτα, κἀμνεὶ τὸ καθήκον του εἰς τὸ ἀκέραιον, διότι πιστεύει εἰς τὴν ἀποστολήν του. 7) Δὲν πιστεύουν εἰς τὴν καθολικὴν προσωπικότητα τοῦ διδασκάλου καὶ τὸν θεωροῦν «Δασκάλου» μὲ συμπλέγματα, ἅτινα τοῦ κληροδοτεῖ «ἡ πτωχὴ πρόελευσις του» !

Καλούμεθα ἀπὸ τὴν «θέσιν» μας εἰς τὴν προβαλλομένην «ἀντίθεσιν» νὰ κἀμνωμεν τὴν «σύνθεσιν» μὲ νέον μάθημα, τοῦ ὁποίου τὸ διδάγμα του νὰ εἶναι ἱστορικόν, ἀδιάβλητον, ἀναλλοίωτον, καθολικόν καὶ ἀντικειμενικόν μὲ συνισταμένην τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὸ δικαίον καὶ τὸ καθήκον τοῦ διδασκάλου μέσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Αὐτὸ μᾶς ὑπαγορεύει τὸ ἰδικὸν μας dharmā (= τὸ ἀπὸ τῆς κοινω- νικῆς θέσεως ἐκάστου ἀπορρέον καθήκον) : Νὰ μὴ ἀφήσωμε τὸ μεγαλόπρεπον παιδευτικὸν μας οἰκοδόμημα θεμελιωμένο μὲ τὸν ἕρῳτα μας, τὸ αἶμα μας νὰ τὸ ὑπονομεύ- σουν ἀφαιρῶντας τὰς ἀνθρωπίνους ἀξίας κτυπῶντας τὸν φορέαν τούτων, μὲ τὴν ἀδικίαν.

Θὰ εἶμεθα λιποτάκται ἀπὸ τὴν σκοπιάν, εἰς ἣν μᾶς ἐνέταξε τὸ ἔθνος, ἡ πολιτείας μας, ἂν δεχθῶμεν νὰ διαταραχθῇ ἡ ἁρμονία αὐτῆ καὶ δὲν ἐπιτελέσωμε τὸ ἱερὸν dharmā μας, αὐτὸ τὸ ὅποιον ὑπαγορεύει καὶ ἡ φιλοσοφία τοῦ δικαίου : Ὁφείλομεν νὰ ἐκτελέσωμε πιστῶς τὸ dharmā μας, νὰ τὸ κατοχυρώσωμεν δὲ ἐν- θέρμως καὶ ἀγωνιστικῶς, ὅσας φορὰς τοῦτο διαταράσσεται καὶ καταστρέφεται ἡ τεταγμένη ἁρμονία του ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὅτι τοῦθ θὰ σκεφθῇ ἕνας φιλοσοφη- μένος δικαστῆς—καὶ τοιοῦτοι εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ των οἱ δικασταί—: Ὁ διδασκάλος ἐκπαιδευτικῶς ἀδὲ

κόμενος, πικραμένος, νησιτικῶς καὶ χωρὶς ζῆλον δὲν δύναται νὰ ἐπιτε- λέσῃ τὸ καθήκον του. Εὐθύνεται διότι δὲν κατοχυρῶνει τὸ dharmā του καὶ ὅχι νὰ δικάζεται διότι ἀγ- νίζεταί.

Ὁ δὲ λαὸς—γονεῖς—θὰ εἴπῃ : Πῶς νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς τὸν διδά- σκαλον νὰ δημιουργήσῃ τὴν προ- σωπικότητα τοῦ παιδιοῦ μου, ἀφοῦ ὁ ἴδιος δὲν διεμόρφωσεν σαφῆ κοι- σκοφθεωρίαν καὶ προσωπικότητα εἰς νὰ ἰδικὰ του προβλήματα ;

Βέβαιον εἶμεθα ὅτι οἱ διδασκαλοὶ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω κατανοοῦν ἀπαν- τες : Ὅτι τὰ αἰτήματά μας δὲν παί- ρουν ἀναβολήν. 2) Ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ μιλήσωμε καὶ μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπαγγελεματοῦ καὶ οὐχὶ μόνον τοῦ ἰδεολογικοῦ λειτουργοῦ. 3) Ὅτι τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ δὲν δύναται νὰ γευθῇ ὁ διδασκάλος καὶ ἡ οἰκο- γενεαὶ του. 4) Ὅτι αἱ ἀπειθεῖς τῆς ζωῆς συνεχῶς βαίνουν ἀξανά- μεναι, ἐνφ ὁ μισθὸς του παραμένει ὁ ἴδιος. 5) Ὅ τῆς πόλεως διδασκάλος καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀγχοῦ διὰ ἀγχοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πολλαπλῶν δυσκολιῶν καὶ ὁ τῆς ὑ- παιθροῦ τοιοῦτος χάνει τὴν περπα- τησιὰ του εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀποκο- μίζει ἀπὸ τὴν βιτρίνα τοῦ πολιτισμοῦ μόνον... ἀπαγορευθεῖς—συμπλέ- γματα. 6) Ὅτι τὸ ἔργον του εἶναι ἰδιόαυτον, ἀπαιτεῖ ἐντασιν προσοχῆς, καθημερινῆν εὐθύνην, ἐν μέσῳ πολ- λαπλῶν ἀντιεξοτήτων διεξαγόμενον, φθείρει τὸ εἶναι του, τσακίζει τὸ νευρικὸ του σύστημα καὶ γρήγορα γίνεταί ἀπόμαχος τῆς ζωῆς...

Ἡ ἡγεσία τοῦ κλάδου ἂς στα- θμίσῃ τὰς ἱστορικές τῆς εὐθύνας καὶ ἂς προχωρήσῃ βεβαίᾳ δὲν ἰώσω τῆς ἔχει τὴν στρατιὰ τῶν διδα- σκάλων, τὸ δικαίον καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ ἂς προσέξῃ νὰ ἀπαντήσῃ μὲ ΟΧΙ εἰς νέαν κριθεύσιν. Τὸ ΟΧΙ αὐτὸ οἱ διδασκαλοὶ τὸ περιμένουν ὑπερήφανον, ἀνδρικὸν καὶ πεντα- κάθαρον.

Πανεκπαιδευτικὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ μορφή ἀγῶνος καὶ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ τὸ πρῶτον αἴτημα τῶν διδασκάλων καὶ ὁ κύριος στό- χος των κατὰ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν πολλοπλῶν τοιούτων.

Ἡ Ἑλληνικὴ συνειδήσις θεω- ρεῖ τὸν πανεκπαιδευτικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν δικαίωσιν του, ὡς τὸ ἀσφαλτέτε- ρον κρηπίδωμα τῆς ἐπιβιώσεως τοῦ ἔθνους μας.

Οἱ πέθοι καὶ τὰ δνεῖρα τοῦ διδα- σκάλου πρέπει νὰ εἴρουν ἀπόκρισιν, διότι αὐτὸ εἶναι σωτήριον διὰ τὴν αἰώνιαν Ἑλλάδα, τὴν Πατρίδα τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐὰν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῇ γέννησις ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους, μᾶς διδάξεν ὁ Πλού- ταρχος.

Διευθύνσις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1988

Ἐκδότης : Διδ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος Πρόεδρος : ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΒΑΛΑΣ Διευθύνσις : Ζενοφώντος 16α Ἀθήναι

Προϊστάμενος Τοπογραφίῳ ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, Παρῶν 87 Ἀθήναι

καὶ χιλιετηρίδων, ἡ 25ῃ Μαρτίου 1821, ἡ Ἁγία Ἡμέρα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, θὰ παραμένῃ πάντοτε τὸ Ἐθνικὸν σύμβολον τῶν θεϊκῶν καὶ μεγαλοπνῶων πράξεων, τὸ ὅποιον θὰ πλημμυρίζῃ μὲ ἱερὰν συγκίνησιν τὰ γενναῖα στήθη τῶν Ἑλ- λήνων.

Κλίνοντας τὸ γόνυ εὐλαβῶς πρὸ τῆς ὑπερτάτης θυσίας, προσφέρομεν τὸ θυμίαμα τοῦ θαυμασμοῦ, τῆς λατρείας καὶ εὐ- γνωμοσύνης μας πρὸς τοὺς ἥρωας τοῦ 1821, οἱ ὅποιοι, πιστοὶ εἰς τὰς αἰωνίας καὶ ἀφθάρτους Ἑλληνικὰς παρακαταθήκας, διέθεσαν τὴν ζωὴν των ὀλόκληρον εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐθνικῆς τιμῆς, ἀνετίτασσοντες εἰς τὴν δουλείαν τὴν δίψαν τῆς Ἐλευθερίας, εἰς τὸ πνιγρὸν σκότος τοῦ φῶς, εἰς τὴν Ἐθνικὴν συντριβὴν τὴν Ἐθνικὴν Ἀνάστασιν καὶ Νίκην.

Οἱ Ἕλληνες διδασκαλοὶ, οἱ ὅποιοι, ὄμοι μετὰ τῶν ἱε- ρῶν, ὄνηρξαν οἱ κυρίως συντελεσταὶ τοῦ θάματος τοῦ 1821, πρωτοπόροι πάσης Ἐθνικῆς ἀνατάσεως ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰ- ρῆνῃ καὶ πιστοὶ θεματοφύλακες τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς Φυ- λῆς μας, ἐξακολουθοῦν καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν, κατ' ἐπιταγὴν τῆς μοίρας των, νὰ τροφοδοτοῦν τὰς Ἑλληνικὰς Γενεάς, ποῦ ἔρχονται καὶ παρέρχονται μὲ τὸ ἀθάνατον πνεῦμα τῶν ἠρώων τοῦ 21, διὰ νὰ δύναται τὸ ἔθνος μας νὰ συνεχίξῃ τὸν δρόμον τῶν πετρωμένων του, διδάσκον ἀνά τὸν κόσμον ὀλόκληρον τὴν ἀκατάβλητον, τὴν ἀφθαρτον, τὴν αἰώνιαν Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

ἸΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Π ρ ό ς

Τὸν Ἐξοχώτατον κ. Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας
Ἐ ν τ α ὕ θ α

Θ έ μ α : «Τροποποιήσεις κειμένων διατάξεων».

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νά θεώσωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος τὰ κάτωθι :

1) **Διὰ τοῦ Νόμου 2087/52** ἐφ' ὧσιν ἐπιβλήθη τὸ ζήτημα τῆς συνυπαρτήσεως τῶν συζύγων Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ ἰδία συζύγων Ἐκπαιδευτικῶν. Καὶ οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ, ὅτι ὁ Νόμος οὗτος προσέφερεν ὀφίστασιν ὀφειστικὰ εἰς τὰ ζῆλον ταῦτα. Ἡ μονομερὴς δὴμος καὶ ἀποκλειστικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου αὐτοῦ ὑπὲρ ὀρισμένης κατηγορίας Ὑπαλλήλων, προκάλεσεν, ὡς ἤτο ἐκείνη, τὰ εὐλογα παραπνοὰ ἐτέρων Ἐκπαιδευτικῶν, μὴ ἐμπιπτόντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἀνω Νόμου καὶ ἐχόντων τέκνα φοιτῶντα εἰς Ἀνώτερα Σχολεῖα τῶν Κέντρων. Οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ τῆς ἀνωτέρας Κατηγορίας, μὴ δυνάμενοι νά παρακολουθῶσιν ἐκ τοῦ σὺννευγος τῶν πρόδρον τῶν τέκνων τῶν, ἐφ' ὧσιν εὐρίσκονται μακρὰν αὐτῶν καὶ ἀκόμη μὴ δυνάμενοι νά ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς πολλαπλὰς οικονομικὰς ἀπαιτήσεις, αἰτίαις ἀπορροῦν ἐκ τοῦ κατακερματισμοῦ τῶν οἰκογενειῶν τῶν, τελοῦν ἐν δικαιολογημένῃ ἀγανακτήσει.

Ἐκ τοῦ λόγου τοῦτου ἤρξατο μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἐνδιαφερομένων ἑαδῶν σκληρὸς ἀνταγωνισμὸς ὑπὲρ διατηρήσεως ὑπὸ τῶν μὲν καὶ ὑπὲρ καταργήσεως ὑπὸ τῶν δὲ τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου. Αἱ δύο τελευταῖαι Γενικαὶ Συνελεύσεις τοῦ Κλάδου, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν διαφορῶν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τῶν μελῶν, ἐδέχθησαν συγκερασμὸν τῶν διδοταμένων ἀπόψεων, ἥτοι προκειμένου περὶ καταλήψεως κενῆς θέσεως εἰς Κέντρα ἔνθα λειτουργοῦν Γυμνάσια καὶ εἰς ἔδρας Ἐπιθεωρητῶν νά λαμβάνονται ἐκάστοτε 50 ο) ἐκ τῶν τοῦ Νόμου 2087/52 καὶ ἕτερα 50 ο) ἐκ τῶν λοιπῶν Διδύλων, τῶν μὴ ἐμπιπτόντων εἰς τὸν ὡς εἰρηται Νόμον, οἱ δὲ μετατιθέμενοι νά μὴ τοποθετοῦνται ἀπ' εὐθείας εἰς Σχολεῖα, ἀλλὰ νά τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κατὰ τόπου ΠΥΣΣΕ πρὸς ἄριστικὴν τοποθέτησιν κατὰ τὰς τακτικὰς μεταβάλλας.

Παρακαλοῦμεν, ὡς γίνῃ δεκτὸν τὸ ἀνωτέρω αἴτημα τοῦ Κλάδου διὰ τῆς ἀναλόγου τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 2087/52.

2) **Πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. τῆς 12/25(6)58**, οἱ μεταθέσεις εἰς πόλεις ἀνω τῶν 5000 κατοικῶν ἢ εἰς ἔδρας Ἐπιθεωρητῶν ἀνηγγίζοντο καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριετίας ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. Τοῦτο κατηγορήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 34 παραγρ. 2 τοῦ ἀνωτέρω Δ.τος.

Ἀπόρροια αὐτοῦ ὀφείρει νά καταληφθῶσιν ὑπὸ νεαρῶν Διδύλων θέσεις εἰς πόλεις καὶ ἔδρας Ἐπιθεωρητῶν καὶ νά ἀποκλεισθῶσιν οἱ τὸν βίον βίον ἀναλώσαντες εἰς τὴν ὑπαιθρον ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι ἐν εἶχον συμπληρώσει τριετίαν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. Δι' οὗ καὶ ἠγέρθησαν πολυάριθμα παράπονα καὶ διαμαρτυρίαι. Πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀνωτέρω ἀδικίας παρακαλοῦμεν, ὡς ἐπιβλήθῃ ἡ παλαιὰ Διάταξις καθ' ἣν ἐκτὸς πόλεις ἀνω τῶν 5000 κατοικῶν καὶ ἔδρας Ἐπιθεωρητῶν δὲν ἀπαιτεῖται πρὸς μεταθέσιν, τριετίας ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ὀφειστικὰ τροποποιουμένου ἀναλόγως τοῦ ἀνωτέρω 34 ἀρθροῦ παραγρ. 2 τοῦ ἀπὸ 12/25(6)58 Β. Δ.

3) **Τὸ ἀρθρον 34 παραγρ. 1 τοῦ ἀπὸ 12/25(6)58 Β. Δ.** ἀπαγορεύει τὴν τοποθέτησιν εἰς τὸ αὐτὸ Σχολεῖον πλείονων τοῦ ἐνὸς μετεκπαιδευθέντων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Διδύλων. Τὸ τοιοῦτον συντελεῖ εἰς τὴν ταλαιπωρίαν τῶν συναδέλφων τῆς ἐν λόγῳ κατηγορίας, οἵτινες ἠρέθησαν ἐκ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς μετεκπαιδευτικῆς, ἐξ ἧς αἰτίας καὶ εἶναι δύσκολος ἡ ἐξέδρασις ἰδιαιτέρου Σχολεῖου δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

Παρακαλοῦμεν ὡς καταργηθῇ ἡ ἐν λόγῳ ὀπ' ἄριθ. 1 παράγρ. τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ ἀπὸ 12/25(6)58 Β. Δ., ἥτις παρεμβάλλει πολλὰς δυσκολίας εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν Διδύλων τοῦτων παρὰ τῶν ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων, ἰδίᾳ, ἐξ ἐλλείψεως θέσεων.

4) **Ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 24 παραγρ. 5 τοῦ ἀπὸ 12/25(6)58 Β. Δ.** προβλέπεται ἡ σύνταξις ἀνα διετίαν πινάκων μεταθετῶν Διδύλων εἰς Περιφέρειαν τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσος ἢ Θεσσαλονίκην, μὴ ὑπερβάντων τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

Ἐπειδὴ ἐκυκλοφόρησαν φημαὶ καθ' ἃς ἀποσκοπεῖται κατάργησις τῆς ἐν λόγῳ Διατάξεως, παρακαλοῦμεν ὡς διατηρηθῇ αὕτη, καθ' ὅτι δὲν ἐξέλιπον οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπεγύρουσαν τὴν θέσπισιν αὐτῆς.

5) **Διὰ τῶν ἀρθρῶν, 41 καὶ 42 τοῦ ἀπὸ 12/25(6)58 Β. Δ.** προβλέπεται, ὡς, αἱ προαγωγαὶ τῶν Διδύλων καὶ Νηπιαγωγῶν, ἐνεργῶνται ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ἐκθέσεων Ἐπιθεωρητικῆς Διοικήσεως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας. Ὡς τυγχάνει δὴμος γνωστὸν αἰ τοῦ 1955 ἐκθέσεις δὲν ἀπο-

δίδουν δι' ἄριθμῶν τὸς ἐν αὐταῖς χαρακτηρισμοὺς δι' αὐτὸ καὶ μεγάλη σβήσιν προκαλεῖται ἐξ αὐτῶν καὶ ἀδικία. Πρὸς τερματισμὸν τῆς τραγελαφικῆς αὐτῆς καταστάσεως, ἥτις προκίπται ἐκ τῆς συγκρίσεως ἐκθέσεων παλαιῶν καὶ νέων διὰ τὸς ἀρχαιοτέρους καὶ νέων μόνον διὰ τὸς νεωτέρους Διδύλους παρακαλοῦμεν, ὡς θεοπισθῇ, ἵνα λαμβάνονται ὅπ' ὄψιν διὰ τε τὰς προαγωγὰς καὶ μεταθέσεις αἱ ἐκθέσεις ἐκαστοῦ Διδύλου τῆς τελευταίας ἡμετέρας. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θά ἐκλειψῇ ἡ σήμερον ὀφισταμένη ἀνιούσης κρίσεως καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἀδικία, ἥτις νῦν προκαλεῖται ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης.

6) **Ὑπὸ τοῦ Νόμου 2587/22** προβλέπεται, ὡς διαγωνισθῶσι διὰ τὴν μετεκπαιδευσιν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Διδύλοι κερτημένοι πλὴν τῶν ἄλλων καὶ ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν. Γνωστὸν δὴμος τυγχάνει, ὅτι, ἐκ τοῦ πληθωρισμοῦ τῶν πτυχιούχων, οἱ Διδύλοι διορίζονται πολλακίς καὶ εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν, ὁπότε δὲν προλαμβάνουν, ἵνα προσέλθωσιν εἰς ἐξετάσεις. Ὅθεν παρακαλοῦμεν, ὡς θεοπισθῇ ἵνα ἔχῃσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸν ἐν λόγῳ διαγωνισμὸν Διδύλοι μέχρι τοῦ 40οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

7) **Ὑπὸ τοῦ Δ.τος τῆς 12/25(6)62** προβλέπεται ἡ σύνταξις ἐνιαίου πίνακος μεταθετῶν Διδύλων εἰς Περιφέρειαν τ. Διοικήσεως Πρωτεύουσος (Ἀθῆναι) καὶ Πειραιῶς). Ὡς δὴμος καὶ προγενεστέρως ἀνεφέρομεν Ὑμῖν, τὸ τοιοῦτον συντελεῖ εἰς τὴν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπογύμνωσιν, ἐκ Διδύλων, τῶν Σχολείων τοῦ Πειραιῶς, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι οἱ Διδύλοι ἐκείθεν τοποθετοῦνται εἰς Ἀθῆνας ἢ δὲ Ἐκπαιδευτικῆς τῆς γείτονος παρασιαδῆς ἀπερίγραπτον ὄψιν, μὴ δυναμένων τῶν μαθητῶν νά τῶσιν ἐπαρκοῦς μορφώσεως ἐφ' ὧσιν τὰ δόνματα τῶν Διδύλων τῶν δὲν προφθαίνουσι νά ἐκμάθωσι.

Παρακαλοῦμεν ὡς τὸ ταχύτερον θεοπισθῇ ἡ σύνταξις ἰδίου πίνακος διὰ τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν συνοικισμῶν αὐτῆς μὴ ὀπωχρῶσιν παραμονῆς τῶν μετατεθρομένων Διδύλων τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν τριετίαν, πρὸς τερματισμὸν τῆς σήμερον ὀφισταμένης ἀπαραδέκτου καταστάσεως τῆς Στοιχειώδους Παιδείας ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ.

8) **Πειθαρχικὰ :** Ὑπὸ τοῦ Β. Δ. τῆς 12/25(6)58 (ἀρθρον 57—64) ὀρίζονται τὰ τῆς πειθαρχικῆς ἀγωγῆς κατὰ τῶν Διδύλων. Παρακαλοῦμεν ὡς αἱ σχετικαὶ διατάξεις παραμείνωσιν ὡς ἔχουσι μὲ μόνην τροποποίησιν διὰ τὸ ΑΣΔΕΠ δὲν ὀφείλῃ ἐκδικᾶσθαι ἐνστάσεις κατ' ἀποφάσεων ΑΥΣΣΕ, δι' ὀρισμένας ποινὰς.

9) **Ἐκπαιδευτικὰ εἰς Ὑψηλ. Συμβούλια.** Ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ Β. Δ. τῆς 12/25(6)58 ὀρίζεται, ὅτι μετέχουν τῶν Ὑψηλ. Συμβουλίων οἱ Ἀνώτεροι κατὰ βαθμὸν καὶ μεταξὺ ἰσοβάθμων οἱ ἀρχαιότεροι τῶν Διδύλων τῶν ἔδρων τῶν Συμβουλίων. Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἀπολύτως ὀρθρὸν διότι συμβαίνει πολλακίς τὰ τοιαῦτα μέλη νά μὴ εἶναι τὰ ἐνδεδειγμένα, ἡ ἈΔ' Γενικὴ Συνέλευσις ἀπεφασίσει νά προτείνῃ, ὡς, τὰ ἐκ Διδύλων μέλη εἰς τὸ παντὸς βαθμοῦ Ὑψηλ. Συμβούλια, ἐκλέγονται παρὰ τῶν συναδέλφων τῶν τῆς περιοχῆς ἐκαστοῦ Συμβουλίου καθ' ὅν τρόπον ἐκλέγεται ὁ αἰρετὸς τοῦ Κλάδου εἰς τὸ ΑΣΔΕΠ.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ πιστεύουσιν οἱ Διδύλοι ὅτι θά ἐκλέγονται ὡς ἐκπρόσωποι τῶν οἱ ἰκανώτεροι τῶν συναδέλφων τῶν.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὡς θεοπισθῇ ὁ ἀνωτέρω τρόπος ἀναδείξεως τῶν ἐκ Διδασκάλων μελῶν, τῶν παντὸς βαθμοῦ Ὑψηλ. Συμβουλίων.

10) **Ἐπειδὴ εἶναι δυνατόν νά ἐκδοθῇ τὸ τροποποιητικὸν Διατάγμα** μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ δημοσιεύσιν τῶν νέων πινάκων προακτέον εἰς 5ον καὶ 4ον βαθμοῦ, ὀρθρὸν θά ἤτο νά προστεθῇ μετοβατικὴ διάταξις κατοχυροῦσα τὴν ἰσχὴν τῶν δημοσιευθρομένων πινάκων διὰ τὴν διετίαν δι' ἣν συνετάγησαν.

11) **Ἐπειδὴ, ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καταθέσεως τῶν πρὸς διορισμὸν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν μέχρι τοῦ χρόνου διορισμοῦ μεσολοβαί** ἀρκέτων χρονικὸν διάστημα, ὡςτε πλείστον ἐκ τῶν αἰτουμένων διορισμῶν Διδύλοι νά ἔχουν ἐν τῷ μεταξὺ συμπληρώσει τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ νά ἀποκλείωνται ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης τοῦ διορισμοῦ τῶν, δὲν ὡς ρυθισθῇ τὸ θέμα τοῦτου καὶ λαμβάνεται ὅπ' ὄψιν διὰ τὸ δριον ἡλικίας ὁ χρόνος τῆς ὀποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν καὶ οὐχὶ ὁ χρόνος διορισμοῦ.

12) **Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ὑπηρεσίας,** ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐξυπρέτησιν τῶν Διδύλων, δὲν ὡς ρυθισθῇ τὸ ζήτημα τῶν ἀποσπάσεων καὶ ἐπιτραπῇ νά γίνωνται καὶ τοιαῦται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἀδαπάνων διὰ τὸ Δημόσιον.

Εὐδαισιτοῦντας, ὅτι τὰ ἀνωτέρω, ἐκπηγάζοντα ἐκ τῆς πείρας τῶν Διδύλων, θέλουσι ληφθῆ ὑπερῶς ὅπ' ὄψιν ὅπ' Ὑμῶν καὶ νομοθετηθῇ πρὸς εὐρυθμότεραν λειτουργίαν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδευτικῆς.

Διαταλοῦμεν

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ

Ὁ Πρόεδρος ἀ.α. Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΓΕΩΡΓ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΣ

ΤΟ "ΜΟΝ ΠΑΡΝΕΣ" ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Το κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΥΤΡΑ, τέως Προέδρου της Δ.Ο.Ε.

Στην καθημερινή εφημερίδα «Ελευθερία» του παρελθόντος 'Ιουλίου είχα γράψει ένα σημείωμα για το Ταμείο 'Αρωγής των 'Εκπαιδευτικών, στο οποίο εξέφρασα τους φόβους μου για την τύχη του Ταμείου, λόγω της υπερμέτρου διογκώσεως των αποθεματικών των κεφαλαίων σε σημείο τέτοιο, που να αποτελέσει πραγματικό «πειρασμό» για τους εργολάβους και παρακαλούσα το Συμβούλιο να εξετάσει με προσοχή το θέμα και να λάβη τις αποφάσεις εκείνες που και τον «πειρασμό» θα εξουδετέρωναν, αλλά και τους βοηθηματούχους θα ανέκουφιζαν. Και πρόσθετα ακόμα καταλήγοντας. «Οι καλές και άγιες είναι οι επενδύσεις των κεφαλαίων του Ταμείου σε άκίνητα και σε ξενοδοχεία, αλλά πρέπει να προ πάντων η επένδυση και η υπόδηση των μελών του. Και δικαιολογούσα γιατί προέχει η ενίσχυση των βοηθηματούχων. Διότι ήμουν ένας από κείνους που με επιμονή και φορτικότητα επιμένουμε να γίνη δσο το δυνατό πιδ συντηρητική η διάρθρωση του Ταμείου, στα πρώτα βήματα της 'Ιερούσεως του. Κατόπιν, όταν θα στεκόταν στα πόδια του, θα βλέπαμε τί θα κάναμε και πώς θα το διαρθρώναμε πάνω σε καλύτερη και δικαιότερη βάση. Έμας είχαμε άλλως τε τη σφραγίδα και έμας εξακολουθούμε να την έχουμε. Καμιά σημασία δεν έχει αν άλλαξαν τα πρόσωπα. Γιατί τα πρόσωπα έρχονται και παρέρχονται. Οι θεσμοί όμως μένουν και θα μένουν στον αιώνα δεν πάντα.

Η σημερινή λοιπόν οικονομική ανθρωπότητα του Ταμείου, δεν οφείλεται στις εξαιρετικές ικανότητες του σημερινού ή του χθεσινού ή και του προχθεσινού ακόμα Συμβούλιου, αλλά στην επικρατήσασα τότε γνώμη της πλειοψηφίας του Συμβουλίου περί συντηρητικής διαρθρώσεως του Ταμείου, πράγμα που επέτρεψε στο Ταμείο να έχει σήμερα ένα «σωρό» εκατομμύρια. Ένω αν υπερλόχεν η γνώμη μερικτών συμβούλων, που ήθελαν σώνει και καλά να εφαρμόσει όπως είχε το 'Ιερωτικό Δ'γμα του Ταμείου, που προέβλεπε ότι οι εξερχόμενοι της υπηρεσίας συνάδελφοι παίρνουν το 60 ο/ο των αποδοχών των εν ενεργεία συναδέλφων τους, Ταμείο δεν θα υπήρχε σήμερα. Θα είχαν ανατιναχθή στον αέρα μέσα σε χρονικό διάστημα μικρότερο της πενταετίας.

Αυτό ανατρέψαμε έμας. Και για να μη διατρέξη κίνδυνο στο διηνεκές το Ταμείο, αναγκάστηκε το Συμβούλιο να όρση τα κατώτατα όρια ποσοστών, ήτοι αντί 60 ο/ο των αποδοχών ενεργείας να παίρνει ο εξερχόμενος της υπηρεσίας συνάδελφος το 13—15 ο/ο περίπου των αποδοχών του. Και για να φανή καταφανέστερα η διαφορά, θα παραθέσω ένα παράδειγμα :

Συνάδελφος με μισθό Τμημ. Β' 3500 (βασικός και επιδόματα πολυετούς υπηρεσίας και τριετιών) εξερχόμενος της υπηρεσίας με 35ετή υπηρεσίαν, θα έπαιρνε σύμφωνα με το 'Ιερωτικό Δ'γμα από το Ταμείο 'Αρωγής 2.100 δραχ. το μήνα. Σήμερα παίρνει 450—550 δραχμές.

Το Ταμείο Οικονομικών υπαλλήλων δίνει από 1150—1400 δραχμές το μήνα.

Γι' αυτό επιμένουμε και θα επιμένουμε να αναπροσαρμοσθή το παρεχόμενο σήμερα πενιχρότατο βοήθημα. Γιατί τα 250 εκατομμύρια, τα σημερινά κεφάλαια του Ταμείου, προήλθαν από το 'Εξουτελιστικό, άς μου επιτραπή η έκφρασις, ποσό του παρεχόμενου βοηθήματος, που βάρυνε αν θέλετε, το πρώτο Συμβούλιο και ειδικότερα έμένα, που είχα ίσως κάποια κρίσιμη γνώμη, σαν εκπρόσωπος του μεγαλύτερου αριθμού μελών του Ταμείου.

Κατόπιν των διαπιστώσεων του των, η εξακολούθησις της παροχής του 'Εξουτελιστικού αυτού βοηθήματος είναι απαράδεκτη, διότι αποβαίνει σε βάρος μιάς ώριμομένης τάξεως βοηθηματούχων, η οποία επί μια δεκαετία τώρα άδικείται καταφώρας, χωρίς να έχει το δικαίωμα να διαμαρτυρηθή και να ζητήση να σταματήσει επί τέλους η άδικία αυτή.

Αυτό το σκοπό είχε το σημείωμά μας στην «Ελευθερία»: Να άναγκάση το Συμβούλιο να σκεφθή πώς θα άρη σε σύντομο χρονικό διάστημα την άδικία που γίνεται σε βάρος των 6000 βοηθηματούχων του Ταμείου. Και πέραν αυτού, να υπενθυμίση στο Συμβούλιο, ότι έχει υποχρέωση να καταβάλη το βοήθημα στην άρχη και όχι στο τέλος της τριμηνιας. Γιατί και το μέτρο αυτό έληφθη προσωρινά, για να εξυπηρετήση το Ταμείο στα πρώτα του βήματα και κανένας σοβαρός λόγος δεν δικαιολογεί την καταβολή του βοηθήματος στο τέλος της τριμηνιας.

Το Συμβούλιο όμως, ίσως γιατί νόμισε ότι μπήκα απρόσκλητος στα άμπλοχώραφά του, άγνόησε τελείως το θέμα και περί άλλα τυρβάζει και μεριμνά.

Άλλά μήπως και πρωτύτερα ακολουθούσε διαφορετική γραμμή. Μήπως ένοχλήθηκε ποτέ που οι εξερχόμενοι της υπηρεσίας 'Εκπαιδευτικοί έπαιρναν και εξακολουθούν να παίρνουν για βοήθημα το 1/4 ή το πολύ πολύ το 1/3 του βοηθήματος, που παίρνουν οι Άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι από τα Ταμεία 'Αρωγής των; Μήπως άσχοληθήκε ποτέ να βρη που όφειλεται η παρατηρουμένη τερραστία διαφορά μεταξύ του παρεχόμενου βοηθήματος υπό των Άλλων Ταμείων 'Αρωγής Δημοσίων 'Υπαλλήλων και του Ταμείου 'Αρωγής των 'Εκπαιδευτικών;

Διότι όλα τα Ταμεία 'Αρωγής, φρούτο μεταπολεμικό, στηρίχθηκαν σε ένα Δ'γμα που είχαν κάνει τότε στο γόνατο οι οικονομικοί έγκεφαλοι του Γεν. Λογιστηρίου. Αυτό το Διάταγμα προέβλεπε ότι οι εξερχόμενοι της υπηρεσίας Δημοσίοι 'Υπάλληλοι λαμβάνουν το 60 ο/ο των αποδοχών τους. Το εξαμβλωματικό αυτό Δ'γμα όλα τα Συμβούλια το έτροποποίησαν, γιατί ήταν ανεφάρμοστο και αντιοικονομικό. Αυτό έκάναμε και έμας. Με τη διαφορά ότι έμας το έτροποποίησαμε δυσμενέστερα για τους εξερχόμενους στα πρώτα χρόνια συναδέλφους. Άδικήσαμε δηλ. εν γνώσει μας, τους συναδέλφους για να στηρίξωμε το Ταμείο στα πρώτα του βήματα.

Άντι λοιπόν το Συμβούλιο να εξετάση πώς και γιατί μαζεύτηκαν τα εκατομμύρια αυτά στο Ταμείο και να επανορθώση την άδικία που εξακολουθεί να γίνεται σε βάρος των 6.000 βοηθηματούχων του, άγνοησε το θέμα και προχωρεί στην επένδυση του «σωρού» των εκατομμυρίων. Γιατί; Διότι κατέχεται από το φόβο της έκμηδενίσεως του νομίσματος. Διότι διαβλέπει κινδύνους εκεί που δεν υπάρχουν. Διότι καταδικάζεται από φαντασιώσεις. Γι' αυτό και προσπαθεί να βρη τρόπος και μέσα, που θα εξασφαλίσουν τα κεφάλαια του Ταμείου από έπερχόμενους αναποφεύκτως κινδύνους «λοιμού, σεισμού, καταποντισμού, ατομικού πολέμου, άερικού κλπ.».

Νομίζει κανείς ότι το Συμβούλιο κατέχεται από όλα τα δαιμονικά της καταστροφής και σπεύδει ασθμαίνοντας να τοποθετήση όπως-όπως τα λεφτά του Ταμείου, προτού έμφανισθή. . . «δ Άννίβας πρό των Πυλών»! Πού να βρη καιρό ύστερα από τη φοβία αυτή ν' άσχοληθή ψύχραιμα για την άρση των άδικιών και για την καθόλου πορεία του Ταμείου.

Στο μεταξύ οι κυβερνητικοί εργολάβοι παραμονεύουν και στην κατάλληλη στιγμή έμφανίζονται φρεσκοζυρισμένοι και περιχαρείς και προσπαθούν να βγάλουν το Συμβούλιο από το άδιέξοδο στο όποιο βρίσκεται. Προτείνουν λοιπόν, για την πλήρη εξασφάλιση «των 'Ιερών χρημάτων των 'Εκπαιδευτικών» το χτίσιμο ενός νέου «Μόν Παρνές» στη Θεσσαλονίκη. Έκει βρίσκεται ότι είναι η καλύτερη τοποθέτηση των κεφαλαίων του Ταμείου!

Πάλι καλά. Γιατί υπήρχε κίνδυνος να το χτίσουν στις Κουκουδάουνες!

Έτσι οι 'Εκπαιδευτικοί, χάρις στις σοφές ενέργειες του Συμβουλίου του Ταμείου τους και στο άδολο ένδιαφέρον των κυβερνητικών εργολάβων, θα άποχτήσουν μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα το «Μόν Παρνές» τους, το όποιο σύντομα θα γεμίση το Ταμείο τους με πλούτη άπάνταστα!

Άλλά, ρωτάμε το Συμβούλιο να μάς ειπή, εάν έκαρστηθή :

1) Σε μιά τελευταία «μελέτη» του αναλογιστήχαρακτηρίζεται σαν άσφαλιστικό κεφάλαιο του Ταμείου το ποσό των 230 περίπου εκατομμυρίων δραχμών. Αυτό σημαίνει ότι το κεφάλαιο αυτό πρέπει να είναι σε κάθε στιγμή διαθέσιμο για τις άνάγκες του Ταμείου.

Με ποιά δικαιώματα το Συμβούλιο άκίνητοποιεί το άσφαλιστικό κεφάλαιο του Ταμείου; Και πώς θα αντιμετώπιση άδριο τις άπαιτήσεις των ήσφαλισμένων του, άφου τα άσφαλιστικά κεφάλαια θα έχουν επενδυθή σε ντουβάρια;

Θά τα πουλήση τα ντουβάρια αυτά για να άνταποκριθή στις υποχρεώσεις του;

2) Έπει το Συμβούλιο, ότι οι κυβερνητικοί εργολάβοι σε κάθε έργο που ανέλαβαν είχαν παντού υπερβάσεις πολλών δεκάδων εκατομμυρίων. Οι περιφημες κυλιόμενες σκάλες της Όμοιοτας ξεκίνησαν με έξη εκατομμύρια και έφτασαν στα έξη τα έξη. Το «Μόν Παρνές» όχι το δικό μας, ξεκίνησε από είκοσι εκατομμύρια και πλησίασε τα εκατό. Άλλά μήπως και στα άλλα έργα δεν έγινε περίπου το ίδιο;

Έάν λοιπόν άδριο είπουν οι εργολάβοι στο Συμβούλιο ότι χρειάζονται για να τελειώση το «Μόν Παρνές» το δικό μας, άλλα 10 ή 20 ή και 30 ακόμα εκατομμύρια, τί θα κάμη το Συμβούλιο; Θά τα δώση; Ή δεν θα τα δώση και θα προτιμήση να άφρη μισοτελειωμένο το έργο;

και 3) Ποιά εξαιρετικώς έπείγουσα άνάγκη υποχρέωσε το σημερινό Συμβούλιο, που δεν πρόφτασε καλά καλά να ζεσάνη τις καρέκλες του, να σπεύση να δώση στους εργολάβους την άνέγερση του ξενοδοχείου του Ταμείου στη Θεσσαλονίκη; Δέν έπρεπε να σκεφθή το Συμβούλιο, ότι μπορούσε με τα 45 εκατομμύρια δραχμές να κτιοθή ξενοδοχείο στην Άθήνα καλύτερο και περισσότερο άποδοτικό για το Ταμείο;

Και μόνο το γεγονός αυτό είναι ίκανό να δείξη στον καθένα ότι το Συμβούλιο με κάποια προχειρότητα και μεγάλη σπουδή αντιμετώπιζει κρίσιμα θέματα του Ταμείου, ένθ τα άλλα και τα ήθικης κυρίως σημασίας θέματα, όπως είναι η άρσις των άδικιών και η καταβολή του βοηθήματος στην άρχη της τριμηνιας, τα άντιπαρέχεται με κάποια έχθρότητα και άδιαφορία. Φοβάται φαίνεται το Συμβούλιο, ότι αν επίλυση τα θέματα αυτά θα διατρέξη κίνδυνο το Ταμείο. Ένω τέτοιος κίνδυνος μόνο στη φαντασία του Συμβουλίου υπάρχει.

Το Ταμείο μπορεί να διατρέξη πραγματικό κίνδυνο και να ανατιναχθή στον αέρα, μόνο από τους έναγκαλισμούς και τις θωπιές των εργολάβων! Άλλά γι' αυτό θα είναι υπεύθυνο έξ ολοκλήρου το Συμβούλιο.

ΛΗΘΕΝΤΑ ΕΝΤΥΠΑ

«Βιβλιοθήκη Γενέων». Μηνιαίον περιοδικόν. Έτος 16ον. Άριθ. Βιβλίου 118 και 119. Μην. 'Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1963. Διευθυντής: Π. Παυλοπούρος. Γεν. Έπιθ. Στοιχ. Έκπαιδεύσεως.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15^α - ΑΘΗΝΑΙ (Τ. Τ. 118)
ΤΗΛ. 236-547 ΚΑΙ 221.316

*Έτησία συνδρομή του Διδασκαλικού Βήματος Δραχ. 60.—
Τιμή του φύλλου 1.50
Διά τας Σχολιασάς Έφορίας 50.—

"DIDASKALIKON VEMA.

Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office: 15a Xenophon St., Athens (Greece) 118

" DIDASKALIKON VIMA.

(Tribune des Instituteurs)

Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux: 15a, Rue Xenophon, Athènes (Grèce) 118

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Η 25η Μαρτίου, μεγάλη και ιστορική του Έλληνικού Γένους επέτειος, συνισταμένη όλων των Έθνικων εορτών μας, ή Ημέρα - Σύμβολον, ως ο Σταυρός και ή Σημαία, εκπροσωπεί τά θρησκευτικά και Έθνικά Ιδανικά μας, δια τά οποία ήγωνίσθησαν οι άθάνατοι και ένδοξοι πρόγονοί μας.

Οι Έλληνες, εορτάζοντες μεγαλοπρεπώς σήμερον την εορτήν της Έθνικής των Αναστάσεως, στρέφουν, με σεβασμόν, εύλάβειαν και εύγνωμοσύνην, δλόκληρον την σκέψιν των προς πώς ιστάς ψυχάς των προράζων της Έλευθερίας και δέχονται τό αίφνιον και έκτυφλωτικόν φώς του μεγάλου θαύματος.

Ιδιαιτέρως, οι Έλληνες Διδάσκαλοι, θεματοφύλακες των Έθνικων Ιδανικών και πνευματικοί ταγοί του Έθνους, κατευθύνονται πάντοτε την Έλληνικήν νεότητα εις τόν αληθινόν δρόμον του φωτός και μεγαλείου της 25ης Μαρτίου 1921, δραματίζοντας μίαν άνταξίαν του λαμπρού παρελθόντος της Ελλάδας: Ισχυράν, πρωτοπόρον και Αιώνίαν.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Πρό 100 ακριβώς έτών ώρκιζετο, ως Βασιλεύς των Έλλήνων, ο Γεώργιος ο Α', γενάρχης της σημερινής Βασιλικής μας Δυναστείας. Τό διάγγελμά Του προς τόν Έλληνικόν Λαόν έτερομάτισεν αυτόμάτως μίαν ταραχώδη περίοδον, ήτις είχε προηγηθή και είχε συμπαρασύρει έκ τοθ θρόνου και τόν άειμνηστον Βασιλέα Όθωνα.

Επί 100 δλόκληρα έτη ή μικροσκοπική Ελλάς, υπό το σκήπτρον των άειμνήστων Βασιλέων της Γεωργίου Α', Κωνσταντίνου ΙΒ', Άλεξάνδρου, Γεωργίου Β', αλλά και του σημερινού Βασιλέως της Παύλου Α' έπολλαπλασίασε την έκτασίν της και είδεν ήμέρας τοιούτων θριάμβων, ώστε, μικροθ δειν, να γβη πραγματοποιούμενους και τούς πλέον τολμηρούς πόθους της.

Οι Έλληνες Διδάσκαλοι, συνοριτάζοντες νυν, μετά των οϊπών Έλλήνων, την έκατονταετηρίδα της Βασιλικής Δυναστείας, στρέφουν με εύλάβειαν και εύγνωμοσύνην την σκέψιν έν προς Αύτην εύχόμενοι δλοψύχως όπως Αύτη έσαι βασιλή έν τη Χώρα, δια την πρόδοδον και τό μεγαλείον του ένξου Έθνους μας.

ΤΙΕΡΟΝ ΟΡΟΣ

Συμπληροϋνται χίλια έτη άφ' ής ο Άθως κατέστη Ίερών Όρος. Αί πολυάριθμοι σήξται αύτου, μετατραπείσαι εις Ίεράς Μονάς,

άπετέλεσαν, επί μέν της Βυζαντινοκρατίας τό ένδιαίτημα των Έλληνικών γραμμάτων και των ύψηλών προσευχών, κατά δέ τούς σκοτεινούς χρόνους της δουλείας τό άσφαλές κρησφύγετον τόσον των Έθνικών και θρησκευτικών μας παραδόσεων όσον και των άνυπολογίστου αξίας, Ίερών κειμηλίων και Έθνικών μας θησαυρών.

Με την περίφημον Άθωνιάδα Σχολήν διεφώτισε τό δούλον γένος και συνετέλεσε, δια της πλουσίας συμβολής των Ίερών Μονών, εις τόν άπελευθερωτικόν άγώνα, εις την Αναστάσιν του Γένους.

Οι Έλληνες Διδάσκαλοι, κατανοούντες βαθύτατα τό μέγα έργον, έπερ έπετελέσθη έν τη Άγίω Όρει κατά την διαρρεύσαν χιλιετηρίδα, στρέφουν, μετά των λοιπών Έλλήνων και Όρθοδόξων Χριστιανών, την σκέψιν των με εύλάβειαν και εύγνωμοσύνην, προς την μνήμην των μυριάδων άγιών άνδρών, ολίγους, άφροισθέντες εις την έν Αύτφθειαν άποστολήν των, συνετέλεσαν, ώστε και ή Όρθοδοξία να διατηρηθβ και τό Γένος να διαιωθβ. Εύχονται δέ όπως συνεχίσω τουτο τό θετον έργον του και επέκεινα της δευτέρας χιλιετηρίδος.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Με άγώνας ο Κλάδος κατώρθωσε να άποκτήσω σχετικήν αυτοδιοίκησιν. Δέν ώλοκληρώθη βεβαίως αύτη. Έγιναν όμως μεγάλα βήματα, τό δέ σημαντικώτερον ήτο ή κατάκτησις του θεσμοθ του Διευθυντοθ Στοιχειώδους Έκπαιδεύσεως.

Η κατάκτησις αύτη άπωλέσθη εις έποχήν, καθ' ήν ο Κλάδος εύρίσκετο εις άποχήν έκ των καθηκόντων του και τό έπληροφορήθη εύρισκόμενος έν έπιστρατεύσει.

Διαμαρτύρεται σήμερον έντονώτατα και παρακαλεί τόν κ. Υπουργόν της Παιδείας όπως ένεργήσω δια την άκώρωσιν της σχετικής πράξεως του Υπουργικοθ Συμβουλίου, ίνα μη μείνον πράγματι «ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ» έκ της άπεργίας.

Άναμένει άκόμη ο Κλάδος την δλοκλήρωσιν της αυτοδιοικήσεως, τόσον δια της έπανδρώσεως δια Διδασκάλων των Κεντρικών Υπηρεσιών του Υπουργείου, των έχόντων σχέση με την Στοιχειώδη Έκπαιδευσιν, όσον και δια της δημιουργίας Α.Σ.Δ.Ε.Π. Στοιχειώδους Έκπαιδύσεως έκ των λειτουργών αύτης, ως από καιροθ ζητεί τουτο ο Κλάδος.

Σήμερον τό σώμα των Διδασκάλων έχει λίαν Ικανούς, Έπιστημονικώς και Διοικητικώς, να καθέξουν και να τιμήσουν τάς θέσεις ταύτας, άρκεί να τάς καταλάβουν οι άριστείς και ούχι αι μετριότητες.

ΑΛΗΘΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

Η πρόσφατος μεγαλειώδης και ιστορικός άγών του Κλάδου μας δια την έπικράτησιν του Δικαίου και της Ηθικής, όστις βαθύτατα συνεκίνησεν δλόκληρον την Έλληνικήν Κοινωνίαν και προεκάλεσε την θερμότητην συμπάραστασιν αύτης, έληξεν, ως γνωστόν, δια της κηρυχθείσης υπό της Κυβερνήσεως, μετά 20ήμερον από της έκδηλώσεώς του, θρίαμβον, πολιτικής έπιστρατεύσεως.

Οι Έλληνες Διδάσκαλοι έπανήλθον και πάλιν εις τούς Έθνικοθς Ναοθς και συνεχίζουν να προσφέρουν την ψυχήν των δλόκληρον εις την όπηρεσίαν της Παιδείας και του Έθνους.

Έξακολουθοϋν, όμως, να πονοϋν, έφ' όσον ή άδικία και ή άστοργία των άρμοδίων συνεχίζονται. Τό μέγιστον και τεράστιον θέμα της Παιδείας παραμένει άλυτον και άνοικτόν, επί ζημίς της Έλληνικής νεότητος και της καθόλου έθνικής ύποστάσεώς μας. Τά δίκαια και ήθικά αίτήματα του Κλάδου μας παραμένουν εις τό προσκήνιον των άγώνων του άκέραια και έπιτακτική προβάλλει ή άμεσος, ταχεία και πλήρης Ικανοποίησις των.

Εις την σημερινήν ύλόφρονα έποχήν μας, καθ' ήν ή πνευματική έργασία κρίνεται ήσσονος σημασίας, ή Παιδεία, δυστυχώς, δέν έχει αξιολογηθβ και οι έργάται αύτης, φορείς της πνευματικής ζωής του Έθνους, περιφρονοϋνται και άδικοϋνται καταφώρως.

Άπαιτείται σοβαρά έργασία, έπαρκής μελέτη των Έκπαι-

δευτικών προβλημάτων, σαφές πρόγραμμα, διότι ούδεμία αναγέννησις είναι δυνατή, αν δέν είναι συνυφασμένη με την ανόρθωσιν της Παιδείας.

Καλούνται οι αρμόδιοι και υπεύθυνοι της Χώρας, όπως, απελευθερούμενοι του καταθλιπτικού πνεύματος της ύλοφροσύνης και αιρόμενοι εις τὸ ὕψος της ἀληθείας, της δικαιοσύνης και τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος, ἄνευ οὔδεμιᾶς καθυστηρήσεως, ἐκπληρώσουν τὸ ἱερὸν πρὸς τὴν Παιδείαν και τοὺς τιμίους Λειτουργοὺς αὐτῆς χρέος των.

Διὰ τὴν λύσιν τοῦ συγκινοῦντος δλόκληρον τὸ Πανελληνιον Ἐκπαιδευτικοῦ προβλήματος ἀπαιτεῖται ἀληθῆς ἐπιστρατεύσεις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀρχόντων της Πολιτείας καί, ἐν συνεχείᾳ, στροφή αὐτοῦ πρὸς τὴν Παιδείαν και τοὺς Λειτουργοὺς αὐτῆς και οὐχὶ πολιτικῆ τοιαύτη τῶν Ἐκπαιδευτικῶν πρὸς ἀναγκαστικὴν κατασίγασιν τοῦ πόνου αὐτῶν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΔΑΛΩΝ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 150703[8]2)63 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας προκηρύχθη διαγωνισμός, πρὸς διετὴ μετεκπαίδευσιν 60 Διδασκάλων ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ τάσσεται προθεσμία, ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ἐνδιαφερομένων, ἡ 28ῃ Φεβρουαρίου ἔ. ἔ.

Ἡ ἐν λόγῳ ὁμῶς ἀπόφασις ἐφθάσεν εἰς τὰ περισσότερα σχολεῖα μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας. Ἄλλοτε ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων ἦτο μέχρι τέλους Ἀπριλίου και ἡδύνατο οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ προετοιμάσουν τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ ἀνέτως. Ὑπάρχει λόγος ἐφέτος νὰ συντομευθῇ ἡ προθεσμία ἐφ' ὅσον ὁ διαγωνισμὸς θὰ διεξαχθῇ τὸν προσεχῆ Ἰούλιον;

Πιστεύομεν ὅτι πρόκειται περὶ λάθους δι' αὐτὸ και ἀναμένομεν τὴν ταχεῖαν διευκρίνισιν και παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς τῶν σχετικῶν αἰτήσεων μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἔ. ἔ.

Ὡσαύτως ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὑπενηθιζόμεν και προγενέστερα σημειώματα ἡμῶν, σχετικὰ μετὰ τὴν ἀνάγκην ἀξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν μετεκπαιδευμένων Διδασκάλων ὡς και τῆς ἐπεκτάσεως τῆς μετεκπαιδεύσεως και εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης.

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΑ

Ἐπισημαίνοντες και πάλιν τὰ χρῆζοντα ἀμέσου λύσεως κατωτέρω θέματα τῶν Δωδεκανησίων Διδασκάλων θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι οἱ αρμόδιοι θὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ἐξετάσεως τούτων, ἵνα μὴ παρέλθουν και ἄλλα ἔτη ἀγωνίας και ἐκκρεμότητος ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων.

1) Τακτοποίησις τῶν ὀφειλῶν των πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς των ἢ τοῦλάχιστον διὰ τῆς καταβολῆς αὐτῶν ἀτόκως.

2) Τακτοποίησις τούτων ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου προσαγωγῆς των εἰς τὸν βαθμὸν, ὃν ἀπέκτησαν κατὰ τὴν ἐνσωμάτωσιν, πολὺ ἐνωρίτερον, τοῦ σήμερον ἀναγνωρίζομένου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον εἶχον ὑπηρεσίαν πλέον τῶν 15 και 20 ἐτῶν, προκειμένου νὰ λάβουν οὗτοι τὴν τρίτην και τετάρτην τριετίαν.

3) Ἀπλοστεύσεις τῶν διατυπώσεων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν παραμποδισθέντων ἐτῶν, προκειμένου οὗτοι νὰ τακτοποιηθῶσι συνταξιοδοτικῶς. Και

4) Χορήγησις τοῦ εἰδικοῦ ἐπιδόματος, τὸ ὅποιον λαμβάνουν οἱ Διδάσκαλοι τῶν Μουσουλμανικῶν Σχολείων τῆς Θράκης και εἰς τοὺς ἐργαζομένους εἰς τοιαῦτα Δωδεκανήσου, δεδομένου ὅτι πρόκειται και περὶ μικροῦ ἀριθμοῦ συναδέλφων.

Ἡ Διοίκησις φρονεῖ ὅτι, πλὴν τῆς μισθολογικῆς και ὑπηρεσιακῆς ἱκανοποιήσεως θὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς ἀνωτέρω συναδέλφους και ἡ ψυχικὴ τοιαύτη.

Κοινωνικὰ

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοibaίαν ὑπόσχεσιν γάμου συναδέλφους Σερραφείμ Σερραφεινίδην και Εὐδοξίαν Μισαηλίδου εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Ἀ' περ. Θεσ/νίκης

Στοῦ; ἐκλεκτοῦ συναδέλφου Θεοφιλάτου Γεράσιμου Διδάσκου Βαλσαμάτου Κεφαλληνίας και Σιαμοῦλη Χαράν Διδόσαν Ἀμπελάου Ἀμφιλοχίας διὰ τοὺς ἀρροβῆνας των συχαίρομεν εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Στὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον Εὐάγγελον Ἀρέθα μετεκπαιδευόμενον στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τελέσαντα τοὺς γάμους του μετὰ τῆς λαμπρᾶς συναδέλφου Θεοδώρας Κονιδάρη εὐχόμεθα βίον ἀνθόσπαρτον κα' εὐεχόμενον.

Διδ/κὸς Σύλλογος Κεφαλληνίας
Εἰς τὸν ἐκλεκτὸν συνάδελφον και ἀγαπητὸν μας φίλον κ. Δημήτριον Γιαννιόπουλον, μετεκπαιδευόμενον ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, μνησευθῆνα μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς και ἀνεξίτης συναδέλφου διδος Σωτηρίας Τζωρτζίνη, Διδάσσης Κριστινίου-Τρικάλων, ἐκ μέρους δ'αὐν τῶν μετεκπαιδευόμενων ἐκφράζω θερμότητα συχαρητήρια και εὐχομαι ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Κων. Μιχαλόπουλος
Πρόεδρος τῶν μετεκ/νων Δημ/λων ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν

Τοὺς συναδέλφους και μέλη τοῦ Συλλόγου μας κ. Κων/νον Διαπλην και Δίδα Μαίρην Κάμπα, ποὺ ἐμνηστεύθησαν, ἐγκαρδίας συχαίρομεν.

Εἰς τοὺς συναδέλφους κ. Θωμᾶν Σιαγκούλην και Ἐλένην Τσακάλου, ποὺ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των, εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν.

Διὰ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Ἀ' Μαγνησίας
Ὁ Πρόεδρος Χρ. Βαβύλης

Εἰς τὸν δώσαντα ἀμοibaίαν ὑπόσχεσιν γάμου συνάδελφον Στάθου Κοκκινόπουλον μετὰ τῆς διδος Εὐαγγελίας Φάββα, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Πρόεδρος Συλλόγου Μολάων
Περ. Μίχρος

Τοὺς μνησευθέντας συναδέλφους κ. κ. Δημήτριον Τζάλλαν, Γορματά τοῦ Συλλόγου μας, μετὰ τῆς Ἀντιγόνης Σιόβα και Ἀντωνίου Βισίλλου μετὰ τῆς Νηπιαγωγῆς Εὐαγγελίας Δούμα, θυγατρὸς τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας κ. Ἀθανασίου Δούμα, θερμῶς συχαίρομεν, εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Διδ/κὸς Σύλλογος Γρεβενῶν

Γεώργιος Μουκλινὸς Διδάσκαλος
Γιαννησοῦλου—Ἀνδρου Ἐρασμ'α Χελιδὸν καθηγητρία Οἰκονομικῶν Γυμνασίου Λεβαδείας ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ὁ Διδακταλικὸς Σύλλογος Ἀνδρου ἐκφράζει θερμὰ συχαρητήρια.

ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΥΡΩΠΗΣ

με Πούλμαν και Φέρρου Μπὼτ
ἀπὸ 22 Ἰουλίου ἕως 21 Αὐγούστου 1963

Ἀθῆναι, Ἡγουμενίτσα, Κέρκυρα, Πρίντζι, Φότζια, Πομπηα, Νεάπολις, ΡΩΜΗ, Πίζα, Γένουα, ΜΟΝΑΚΟ, Νίκαια, Κάναι, Τουλὼν, Μασσαλία, Μομπελιέ, Βαρκελώνη, Βαλέντσια, Ἀλικάντη, Γρανάδα, Κόρδοβα, Σεβίλλη, ΛΙΣΣΑΒΩΝ, Ἐστορίλ, ΜΑΔΡΙΤΗ, Ἀγ. Σεβαστιανός, Μπιαρριτζ, Μπορντό, Πουατιέ, Τούρ, ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φονταίνμπλώ, Λυὼν, Τορίνο, Πιασέντζα, Βολωνία, ΡΑΒΕΝΝΑ, Ρίμινι, Πεσκάρα, Πρίντζι. Ἐπιστροφή με φέρρου μπὼτ μέσῳ Ἡγουμενίτσας—Ἀθῆναι.

Προσθετίσης, αἰτῆσει συναδέλφων, δλοκλήρου τῆς Γαλλίας με τοὺς Παρισίους ἡ ἐκδρομὴ διαρκεῖ 31 ἡμέρας.

Ἐξοδα: Πούλμαν, Φέρρου-Μπὼτ και ὕπνου εἰς δίκλινα δωμάτια ξενοδοχείων β' μετὰ πρωινόῳ Δραχ. 6.200.

Ἐγγραφαὶ με προκαταβολὴν δρχ. 1.000 μέχρι τέλους Ἀπριλίου εἰς τὸν συνοδὸν τῆς ἐκδρομῆς κ. ΔΗΜ. ΣΤΑΣΙΝΟΝ, δδ. Κοραῆ 75, Νέα Σμύρνη Ἀθηνῶν. Τηλ. 965.669 και 963.704.

Ἐξεδόθη και κυκλοφορεῖ

ΧΑΡ. Θ. ΜΗΧΙΩΤΗ

Ἡ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΖΩΗ, ΠΛΟΥΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Τὸ ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τοῦ βιβλίου

«ΘΗΣΑΥΡΟΥ ΓΝΩΣΣΩΝ»

Χρυσοπανόδετος τόμος με 520 σελίδες και με 700 καλλιτεχνικῆς εἰκόνες και χάρτες.

Μία μνημειώδης ἔκδοσις.

Ἀποστέλλεται στοὺς ἀναγνώστες και στοὺς συνδρομητὰς τοῦ «Θησαυροῦ Γνώσεων» και σὲ κάθε ἄλλον ἐνδιαφερόμενον, ἀντὶ δρχ. 160 (ἑξυῆστος ταχ. τελών).

Τὰ σχολεῖα ἢ οἱ τάξεις, ποὺ παραγγέλλουν ἢ ἀντίτυπα τοῦ τόμου «Ἡ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ» τοῦ ΧΑΡ. Θ. ΜΗΧΙΩΤΗ, θὰ λάβουν ἐν πλὴν 1 τόμο δωρεάν.

Ἀπευθύνεσθε:

ΧΑΡ. Θ. ΜΗΧΙΩΤΗΝ, Σταδίου 33, Ἀθῆνας (121).

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Έν τῇ αἰθοδῳ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας, ἐδόθη τὴν 12/3/63, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 7:30 μ.μ., ἐνδιαφέρουσα διάλεξις με ὀμιλητῆν τὸν κ. ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλον, καὶ θέμα :

« Ἡ φυχικὴ ὑγιεινὴ εἰς τὰ Σχολεῖα »

Ὁ διακεκριμένος ὀμιλητῆς, μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτοῦ βαθύτητον καὶ δεξιότητιαν, ἀνέλυσε, μετὰ πλῆθος ἐπιστημονικότητος, τὸ ὄψις τῆς σημασίας διὰ τὸν Διδάσκοντα καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ θέμα, συναρπάζας κυριολεκτικῶς τὸ πυκνότετον ἀκροατήριόν του.

Τὴν διάλεξιν ταύτην ἐτίμησαν, διὰ τῆς παρουσίας των, ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Πρόεδρος τοῦ ΑΣΔΕΠ κ. Π. Γεωργουβιτσίος, ὁ Διευθυντῆς τοῦ Διδ/λεῖου Μ. Ε. κ. Κ. Γεωργουβιτσίος, ὁ τ. Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Γ. Ζωμπανῆς, ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς τῆς Μαρσαλείου Παιδείας, Ἀκαδημίας κ. Ἀντ. Τσίριπας, Γενικοὶ Ἐπιθ/τοὶ

Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαίδεωσος, Ἐπιθ/τοὶ Στοιχ. Ἐκπαιδ. πολλοὶ ἐπιστήμονες, τὸ Δ. Σ. τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ πλῆθος Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων τῆς Πρωτευούσης.

*

Πρωτοβουλία τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ἀ' περιφέρειας Ἀθηνῶν, ἐδόθη τὴν 20ῆν Μαρτίου ἐ.ε., ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 6:30 μ.μ. ἐν τῇ αἰθοδῳ τελετῶν τοῦ Ἀ' Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν (Σπ. Μερκούρη 20—Παγκράτι) ἐνδιαφέρουσα διάλεξις με ὀμιλητῆν τὸν Διδάσκοντα κ. ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΛΟΝ, Γεν. Γραμματέα τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ θέμα :

« Ἡ ἑυπρέπεια καὶ ἡ Παιδεία τῆς »

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Παπακυβερνίου παρουσίωσεν εἰς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τὸν ὀμιλητῆν, ὅστις, μετὰ γλαφυρότητα καὶ σαφήνειαν, ἀνέπτυξε τὸ θέμα του, συγκρατήσας ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον του.

Παρέστησαν : Ὁ Διευθυντῆς Στοιχ. Ἐκπαίδεωσος κ. Θ. Φωτεινόπουλος, οἱ τ. Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι κ. κ. Γ. Ζωμπανῆς καὶ Θ. Ἀντωνόπουλος, οἱ τ. Γενικοὶ Ἐπιθ/τοὶ κ. κ. Π. Πουλοδρόσος καὶ Β. Θεοφανόπουλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐ. ὤσεως Ἐπιθεωρητῆν Στοιχ. Ἐκπαιδ. κ. Ἡλ. Ξηροπόδης, οἱ Ἐπιθ/τοὶ κ. κ. Γερ. Μαυρολινῆς, Ἀ' περιφ. Ἀθηνῶν, καὶ Νικ. Χρυσόμυρας, Στ' περιφ. Ἀθηνῶν, ὁ Παιδαγωγὸς κ. Εὐρ. Σούβρας, τὸ Δ. Σ. τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ πλῆθος Διδασκάλων τῆς Πρωτευούσης.

Πένθη

Τὴν 20ῆν Μαρτίου 1963 ἀπέβιωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθῆναις ὁ ἀειμνήστος συναδέλφος Τριαντ. Κομματῆς, Διδάσκων τοῦ Β' Δημοτικοῦ Σχολείου Δραπετσώνας — Ἀ' Περιφέρειας Πειραιῶς.

Τὴν βαθύτατα πενθοῦσαν οἰκογένειάν του συλλυπούμεθα θερμῶς.
Ἡ Διοίκησις τῆς Δ.Ο.Ε.

ΜΟΛΙΣ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
Τὸ ἀριστὸ βοήθημα γιὰ πολυθέσια καὶ ὀλιγοθέσια
ΣΧΟΛΕΙΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΧΘΗΤΕ
ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ — Γ. ΓΑΒΡΑΛ
Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ — Β. ΚΟΡΙΑΛ
(Περιέχει γενικὴς ὁδηγίας καὶ πληροφορίαν τὴν ὅλην γιὰ τὴν προφορικὴ καὶ γραπτὴ ἐξέτασις).

Νεκρολογία

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Μετὰ ἐκδηλώσεως εὐκρινούς πένθους καὶ ὀδύνης ἐκήδευσεν ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τὸν Δημήτριον Γιαννάκη ἐκ τῶν πλείων διακεκριμένων λειτουργῶν τῆς Στοιχ. Ἐκπαίδεωσος. Ὁ μετὰ τὴν ὑπερήθεσεν ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν περιφέρειαν Κορινθίας, ὅπου ἀνέπτυξε πολυσχιδῆ ἐσασχολικὴν καὶ ἐξωσχολικὴν δρασίαν, δι' ἧς καὶ ἐπανειλημμένως ἐτίμηθη ὡς τῆς ἀπρησίας, ἐπιούρας ἀμείριστον τὴν ἐπιτίμησιν τῆς Κοινωνίας. Μετατεθείς εἰς Ἀθήνας διεύθυνε τὸ Πρότυπον Ἴον Δημοτικὸν Σχολεῖον Παγκρατίου, ἀπὸ τίνος δὲ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ 8ου Δημοτικοῦ Ἀγίου Θεωμῆ. Ὁ θάνατος τὸν ἀφῆκε ἐκ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἐκπαίδεωσος, εὖτε δὲ τοῦτον μετὰ ἡμερον τὴν συνείδησιν, διότι ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του, ὡς πολίτης, οἰκογενειαρχῆς καὶ Ἐκπαιδευτικοῦ.

Ὁ Δ. Γιαννάκης γόνος μεγάλης πατριωτικῆς οἰκογενείας τῆς Ἀργολίδος ἐπεξέτεινε εἰς τὸ πρόσωπόν του τὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς κοινωτικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς του ἐξέλιξος ἐπροχώρησε σταθερὰ καὶ ἀνεδείχθη διακεκριμένος Ἐκπαιδευτικὸς, φλογερὸς πατριώτης, καλὸς φίλος, πολιτισμὸς ἀνθρώπος, χρήσιμος κοινωτικῶς παράγων. Μεγαλοπρεπῆς, ὅχι μόνον εἰς τὸ παρόντα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ψυχὴν. Εὐγενὴς μετὰ μετὰ τὸν ἄριστον καλοσύνης. Προσθετικῶς, μετὰ τὸν ἀριστὸν πάντοτε ἐγαυροῦν διὰ τὴν ἡγεμονίαν του θῆσεν εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ πάντοτε ἐνάρετος εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς του, χωρὶς μικρότητας καὶ ἐμπάθειαν, ἐπέσυρε τὴν γενικὴν ἀγάπην καὶ ἐτίμησιν.

Εἰς θέματα σχετιζόμενα μετὰ τὴν ἀγωγήν τοῦ παιδιοῦ ἦτο ἀθροιστικὸς, εὐκρινὴς, τίμιος, ἐπιεικής, ἐθιμοθροῦ γιὰ τὰς ὀφειλάς των ἐντυπώσεων, οἱ ὅποιοι ἦσαν δυνατόν νὰ προέλθουν ἀπὸ τὴν ἀδόμιστον δύναμιν τῆς ἡθικῆς του ἀνασυγκρατήσεως.

Νικ. Παπαθανασίου
Διευθυντῆς 8ου Δημ. Σχολείου
Ζ' Περιφέρειας Ἀθηνῶν

ΖΗΤΟΥΝ ΑΜΟΙΒΙΑΙΑΝ ΜΕΤΑΘΕΣΙΝ

Ὑπηρετῶ εἰς 28οῖον Δημοτικὸν Σχολεῖον Μαυρομματίου—Πομπόου ἵλιον 1 χιλιόμετρον τῆς πόλεως Μεσσήνης. Ζητῶ ἀμοιβαιὰν μεταθεσίν μετὰ συνάδελφον ὀφειλάσαντα εἰς οἰονδήποτε σχολεῖον τῶν περιφερειῶν Ἀττικῆς—Πειραιῶς ἢ Κορινθίας.

Γράψατε : Ἀντώνιον Παπαντωνίου Διδάσκοντα Μαυρομματίου—Πομπόου—Μεσσήνης.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

« Ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρυθμισ τῆς Γαλλίας » κ. Βασιλείου Χαράνη, Καθηγητοῦ, Διπλωματοῦχου Ψυχολογικῶν καὶ Παιδαγωγικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Lyon. Ἐκδοεῖς 1962, σελίδες 22.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐργαστάσιον κατασκευῆς ὀργάνων Φυσ. & Πειραματικῆς ΒΑΣ. ΜΩΡΑΪΤΟΥ
Ταξιαρχῶν 65
2α στάσις Καλαμακίου
Παλ. Φάληρον—Τηλ. 990 355
ΑΘΗΝΑΙ

Πρὸς
Τοὺς κ. κ. Διευθυντὰς Γυμνασίων καὶ Δημοτικῶν Σχολείων
Κόριοι,

Ἐδωριστως οὐκ ἀναγγέλομεν διότι τὸ ἔργαστάσιόν μας διπθέτει ἀπαντὰ τὰ ὄργανα ΦΥΣΙΚΗΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΗΜΕΙΑΣ, εἰς τιμὰς ἐργαστασίου.

Ἐπίσης ἀναλαμβάνομεν τὴν πᾶσης φύσεως ἐπιδιόρθωσιν ἐφθαρμένων σχολικῶν ὀργάνων (Φυσικῆς καὶ Πειραματικῆς) καθιστῶντας ταῦτα ἐξ ὀπαρχῆς καινούργια.

Παρέχομεν καὶ ἐκόλλιας πληρωμῆς.
Ζητήσατε Τιμοκατάλογόν μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΥΝΙΚΟΛΑΣ

Διηγητὸς
τέως Δημοδιδάσκων
Σωκράτους 59 — Ἀθῆναι
Τηλέφ. 521-565

Ἀναλαμβάνει ὑποθέσεις : Δικαστικὰς, Διοικητικὰς καὶ Προσφυγὰς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, διεκπεραιῶσιν συνταξιοδοτικῶν καὶ λοιπῶν διδασκαλικῶν ὑποθέσεων.

Μόλις ἐκυκλοφόρησε

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΚΟΥΛΟΥΚΗ
Διδ/λου Νεαπόλεως—Λακωνίας
ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΘΑΝΓΟΣ ΔΙΑΚΟΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τιμὴ Δραχ. 25.
Γιὰ πρώτη φορά βγαίνει παρόμοιο βιβλίον. Συνδυάζει τὴν θεωρίαν μετὰ τὴν ἐπιχειρηματικὴν ἐπιχειρηματικὴν. Περιέχει πολλὰς πρακτικὰς ὁδηγίας, σχέδια καὶ φωτογραφημένα ὑποδείγματα. Ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀνοδο τοῦ Διδασκάλου.
Κέντρι ἡ πώλησις : Β Βιοπωλεῖον Σ. ΚΟΝΤΟΥ—Δ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ
Σταδίου 31 — Ἀθῆναι 122
Ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς τοὺς ἐπιβάλλοντας τὸ ἀντίτιμον διὰ ταχυκῆς ἐπιταγῆς.

Β. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ - ΓΙΑΝ. ΒΡΑΧΑ - Α. ΒΑΣΟΥΛΗ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΣΗΜΕΡΑ

Μόλις ἐκυκλοφόρησε
Ὁμιλίες — σκέτς — ποιήματα — διάλογοι γιὰ ὅλας τὰς σχολικὰς γιορτὰς.
Ὅλα βγαλμένα ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Σχολείου. Συγκινούσιν, ἐνθουσιάζουσιν, διδάσκουσιν, ψυχαγωγούσιν.
Ἀπαραίτητο γιὰ κάθε σχολεῖον.
Κέντρι ἡ πώλησις : Κόντες — Φυλακτῆς, Σταδίου 31
Ἀθῆναι.
Ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχ. τελῶν καὶ ἀπὸ Ἰω. Βράχαν (Κόνωνος 7 Τ. Τ. 507 — Τηλ. 717.083) Ἀθῆναι.

— ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ —

ΑΥΞΗΣΙΣ ΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ Μ. Τ. Π. Υ.

Έχοντας όπ' όθιν τός διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. Δ. 1050/1942, ός τουτο έτροποποιήθη όπό του άρθρου 2 του Νόμου 48/1943, ός και τήν από 8/2/1963 απόφασιν του Διοικητ. Συμβουλίου του Μ.Τ.Π.Υ. τήν ληφθείσαν κατά τήν όπ' αριθ. 6 έ. έ. συνεδρίασιν αυτού, αποφασίζομεν :

Έγκρίνομεν τήν διά τής ός άνω αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Μτοχικού Ταμείου Πολιτικών Έγκαλλήλων αποφασισθείσαν αύξησιν από της 'Ιανουαρίου 1963 του διά τής όπ' αριθ. 22069/1957 αποφάσεως ήμων παρασχεθέντος έκτάκτου προσωρινού χορηγήματος από 40 ο/ο εις 124 ο/ο επί του βασικού μερίσματος, μη δυναμένου του έκτάκτου χορηγήματος τούτου έν τή συνόλω του νά είναι έν πάσιν περιπτώσει μικρότερον των δρασμών 90 μηνιαίως.

Η παρούσα δημοσιευθήτω διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως Έν 'Αθήναις τή 20 Φβρίου 1963
Ο Υπουργός
ΣΠ. Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΜΕΛΟΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Δι' απόφάσεως τής Έπιτροπής Έξασχολικής Έκπαιδεύσεως του Συμβουλίου τής Εθνώσεως κατά τήν συνεδρίαν αύτης τής 20/2/1968 έξελέγη ή κ. Έλένη Μαλαφένα Τμηματάρχης του Τμήματος Λαϊκής Έπιμορφώσεως του Υπουργείου Παιδείας μέλος τής Γραμματείας τής Έπιτροπής αύτης διά τήν διετίαν 1968—1964.

Έργον τής Έπιτροπής αύτης, ή όποία περιλαμβάνει 3 τμήματα ήτοι 'Αθλητισμός, Νεότης και Έκπαιδευσος Ένηλίκων είναι ή μελέτη των προβλημάτων τά όποία έμφανίζονται εις τά κράτη μέλη του Συμβουλίου τής Εθνώσεως εις τόν τομέα τής έξασχολικής μορφώσεως και ή άλληλοβούθησια διά τήν επίλυσιν τούτων.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Κόριον Σπήλιον Ζαχαρίαν Πρόεδρον Διδασκαλικού Συλλόγου Λακεδαιμόνος — Είς Σ π α ρ τ η ν

Κόρις Πρόεδρε,

Λοβόντες γνώσιν διά του πρόσ 'Υμάς όπ' αριθ. 8490/11/3/63 έγγραφου τής Νομαρχίας Λακωνίας, κοινοποιηθέντος και ήμιν, δι' όδ πρόσ τόν όμότερον Σύλλογον έφράζονται συγχαρητήρια διά τήν άποστολήν όπό τούτου ήμισιμού και λοιπών όρων εις 12 Σχολεία τής 'Ηπείρου, παρακαλούμεν, όπως δεχθήτε τά θερμότατα συγχαρητήρια και τής Διοικήσεως τής Δ.Ο.Ε. διά τήν ώραιαν και άξίαν πάσης έξέδρασεως χειρονομίαν όμων, άποδεικνύουσαν τήν όλόψυχον προσφοράν του Διδασκάλου εις όψηλάς θνικάς και κοινωνικάς έκδηλώσεις.

Ματά συναδελφικών χαιρετισμών
Ο Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΒΑΛΑΣ
Ο Γεν. Γραμματέας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΟΡΗΓΗΣΙΝ ΤΗΣ 4ΗΣ ΤΡΙΤΙΑΣ

Η Δ.Ο.Ε., παράλληλω προς τās άναργείας τής, διά τήν τροποποίησιν του ισχύοντος Δ)τος περί παροχής τής 4ης τριτίας άνω δεσμεύσεων, έξήτησε παρά του Γεν. Λογιστηρίου τήν έκδοσιν ειδικής Δ)γής αίτησεως σχετικής άντιρρήσεως τής 'Υπηρεσίας Έντελλ. Έξόδων του Υπουργείου μας.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ Ν. 2087/52

Διά τής όπ' αριθ. 20/20/3/63 πράξεώς του τδ ΑΣΔΕΠ πρότεινε δυ νόμει του Ν. 2087/52, τός μεταθέσεις των κάτωθι συναδέλφων :

- 1) Κοόρη Έλένης από 'Αγίου Νικολάου περιφ. Λευκάδος εις Ιον όδεσιον πόλεως Λευκάδος.
- 2) Λιοδλιου Σωκράτους από 'Αμπέλου Α' Καρδίτσης εις Φαναρίου Β' Καρδίτσης.
- 3) Καρακώδη Σοφίας έκ Πιάνης Μαντινείας εις 3ον Τριπόλεως.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΠΙΘ)ΤΩΝ

Καθ' ή πληροφοροδόμεθα παρά τής άρμοδίας όπηρεσίας δι' όπογραφόμενης διαταγής ό διαγωνισμός διά τήν προαγωγήν Διδασκάλων εις Έπιθεωρητάς ώρίσθη διά τήν 20ην Μαΐου έ. έ.

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ - ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Αριθ. πρωτ. 2469/1/4/3/63
Π ρ ό ς
Τού; κ. κ. Έπιθ)ρητάς Δημοτικών Σχολείων του Κράτους

Υπομνήσκοντες τās όπ' αριθ. 11366/1/1961 και 33412/1962 έγκυκλους γνωρίζομεν ήμιν, ότι ή μονιμοποίησις των Διδασκαλων και ή προαγωγή τούτων εις τόν 7ον βαθμόν δέον νά προτεινεται όπό των 'Υπηρεσιακών Συμβουλίων ταύτοχρόνως και όποβάλητε ήμιν ίδιον πλήρες άπόσπασμα δι' έκάστην των περιπτώσεων τούτων.

Ο Διευθυντής
Θ. ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η "ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ"

Ο Διευθυντής τής «Διδασκαλικής» κ. Βασ. Παπαθεωμιού εισαχθείς πρό ήμερών προς παρατήρησιν παραμένει εις τό νοσοκομειον «Εύαγγελισμός». Συνεπεία τούτου ή «Διδασκαλική» θά καθυστερήσθ ήπί τινας ήμέρας τήν έκδοσίν τής, θά αναπληρωθ ή δέ δι' έκτάκτου έκδόσεως.

Έπίσης ό άλληλογραφόντες και συναλλασόμενοι μετ' αύτοθ παρακαλούνται νά άναμείνουν τήν έκ του νοσοκομείου σύντομον έξοδόν του διά νά τήχουν άπαντήσεως.

ΠΙΝΑΚΕΣ ΠΡΟΑΚΤΕΩΝ

Παρά του ΑΣΔΕΠ έπερατώθη ή σύνταξις άπάντων των πινάκων προακτέων από του βαθμού του Εισηγητοθ εις Τμημ. Β' και από του Τμημ. Β' εις Τμημ. Α' τάξεως.

Όδοι ύπογράφονται έντός των ήμερών και θά ύποβληθοϋν έν συνεχεία εις τό 'Υπουργείον Παιδείας διά τά περαιτέρω.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Όσοι έκ των συναδέλφων άποστέλλουν άρθρα, μελέτας κ.λ.π. προς δημοσιευσιν εις τό Διδ. Βήμα πρέπει νά έχουν όπ' όθιν των, ότι ταύτα δέν πρέπει νά είναι πλέον των δύο δακτυλογραφημένων ή τριών χειρογράφων σελιδων, διότι ό χώρος του Διδ. Βήματος είναι περιορισμένος και ός έκ τούτου καθίσταται δύσκολος ή δημοσιευσίς των.

Η Δ.Ο.Ε.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Αι προαγωγαί 31 συναδέλφων εις Τμημ. Α' και 40 έ έρων εις Τμημ. Β', περί των έγγραφωμεν εις τό προηγούμενον Διδ. Βήμα, άληθοσιόθησαν εις τό όπ' αριθ. 68/1963 τ. Γ. Φ.Ε.Κ.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τό 'Υπουργείον Παιδείας άπέστειλε προς τούς Γεν. Έπιθεωρ. Στοιχ. και Έπιθεωρ. Δημοτ. Σχολείων τήν κάτωθι όπ' αριθ. 17488/12/18/2/63 Έγκυκλιόν του :

Άφορμήν λαβόντες έξ ύποβληθειών ήμιν άποφάσεων διαφόρων Π.Υ.Σ. Σ.Ε., δι' ών προϋθεται ή καθιέρωσις ήμηνεμερσιας συνεχούς εργασίας εις όλα τά σχολεία των περιφερειών των, γνωρίζομεν ήμιν τά έξης :

Κατά τās δεσπόσας τήν λειτουργίαν των σχολείων Στοιχ. Έκπ)σεως γενικώς διητάξεως του από 1/9/1918 Β. Δ)τος, δι' ών καθωρίσθη τό 'Αναλυτικόν Πρόγραμμα, εις άπαντα τά Δημοτικά σχολεία του Κράτους έφ'ομοζείται ή πρωινή και άπογευματινή εργασία. Η μεταβολή του καθεστώδους τούτου δέν ένδεικνυται, ός και' επανάληψιν άφανθή και τό 'Ανώτατον Συμβούλιον Έκπαιδευτικού Προγράμματος, ειμή μόνον εις τās όπό του δδ. 2 Κεφ Β' του άρθρου 14 του από 12/25/6/58 Β. Δ)τος προβλεπομένης περιπτώσεως, καθ' ή; δύναται τό Π.Υ.Σ. Σ.Ε. νά γνωματεύσθ περί μετατροπής του ισχύοντος ώριμου έργου εις δι' ώριμάνια μόνον σχολεία, τελούσθ άπό όλας έξαιρητικάς συνθήκας, χωρίς τό μέτρον τούτο νά δύναται νά προσλάβη τόν χαρακτηρισμόν μετ' βολής του ισχύοντος γενικώς καθ' άπαν τό Κράτος καθεστώδους, διά τό σύνολον των σχολείων ώριμάνια μόνον περιφερειών.

Κατόπιν τούτου παρακαλούμεν, όπως άνακληθώσιν αι κατ' άντίθεσιν προς τό άνωτέρω πνεύμα ληφθείσαι άποφάσεις.

Ο Υπουργός ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε. ΠΑΡΑ ΤΟ Κ. ΥΠΟΥΡΓΟ, ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τήν παρελθούσαν Παρασκευήν 22αν τρέχοντος και περί ώραν 7ην μ. μ. ή Διοίκησις τής Δ.Ο.Ε. έγένετο δεκτή εις άκράσιν από των κ. Υπουργών τής Παιδείας, παρασταμένου και του Διευθυντοθ Στοιχειώδους κ. Φωτεινοπούλου.

Ο κ. Υπουργός ήκουσε μετά προσοχής τās εισηγήσεις τής Δ.Ο.Ε. επί των γνωστών αίτημάτων και έδήλωσεν, ότι μετ' ευμενείας και ένδιαφέροντος θά εξετάσθ αύτά.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ ΑΠΟΣΤΑΣΜΕΝΩΝ

Τό Γεν. Λογιστήριον όπίβαλεν, εις τό Νομ. Συμβούλιον του Κράτους, έρώτημα σχετικώς με τήν καταβολήν τής άποζημιώσεως, εις τούς άποστασθέντας συναδέλφους πέραν τής δικτίας. Τούτο έπεβλήθη, κατόπιν μιās αποφάσεως Έφ'εταίου.

ΑΘΩΩΣΙΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Τήν 18ην και 20αν τρέχοντος διεξήχθησαν άντισταχώς αι δίκαι 16 συναδέλφων Δήμου Φανεοθ και Στυμφαλίας — Κορινθίας και 132 Γρεβενών, κατηγορουμένων διά συμμετοχήν εις τήν επί 20ήμερον άποχήν έκ των καθηκόντων των. Άπαντες ήθωώθησαν παρά των οικείων δικαστηρίων.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αι μεταθέσεις 4 άρρένων και 4 θηλέων συναδέλφων έκ του πρώτου πινακος, ός και 6 άρρένων και 5 θηλέων έκ του Β' πινακος διά τήν πόλιν τής Θεο)λικής έδημοσιεύθησαν εις τό όπ' αριθ. 67 τ. Γ. Φ.Ε.Κ.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΑΝΣΙΣ

Παρακαλούνται θερμώς οι Διδ. Σύλλογοι, όπως ειρμνήσουν διά τήν ταχτέραν έξόφλησιν των όφιλωμένων συνδρομωτων ταυράς τήν Δ.Ο.Ε. καθ' όρισθη εύρίσκεται εις δυσχρή θέσιν ν' άντιμετωπή τās οικονομικάς ύποχωρώσεις τής.

Η Δ.Ε.